Nr. 15. Piątek, 19 Stycznia 1883. **Rok 73.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie .. zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Minister skarbu mianował inspektora podatkowego Ignacego Bieńkowskiego starszym inspektorem podatkowym w okręgu lwowskiej krajowej dyrekcyi skarbu.

Reskryptem z dnia 16 listopada 1882 r. udzieliło c. k. ministerstwo handlu i kr. węgierskie ministerstwo rolnictwa, przemysłu i handlu Antoniemu Kerekjarcie, nadinżynierowi kolei Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej we Lwowie, wyłącznego przywileju na przeciąg jednego roku na przyrząd do zamykania zwrotnicy kolejowej (*Wechselsperrvorrichtung für Eisenbahnen*). Opis przywileju, o którego utrzymanie w tajemnicy nie proszono, przechowanym jest w c. k. archiwum przywilejów do wolnego przeglądu.

Od dnia 4 do 12 stycznia b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne: Zarazę płuc: w Dukli (pow. Krosno). Zarazę wąglikową: w Romanówce (pow. Tarnopol). Nosaciznę: w Kłonicy (pow. Jaworów). Swierzb u koni: w Szybalinie (pow. Brzeżany) i w Kotuzowie (pow. Podhajce). Prócz tego panują w kraju następujące choroby stadne: Zaraza płuc na: w Rzendzianowicach, Woli zdankowskiej, Dąbrówce ad Kawęczyn i w Pikułówce ad Tuszyma (pow. Mielec), w Męciszowie i Korzeniowie (pow. Ropczyce), w Rzuchowie (pow. Tarnów). Nosacizna: w Ossowcu (pow. Buczacz), w Grodzisku górnym (pow. Łańcut), w Zurawcu (pow. Rawa) i w Stechnichowcach (pow. Tarnopol). Swierzb u koni: w Staruni (pow. Bohorodczany), w Medowej (pow. Brzeżany), w Zernicy wyżnej (pow. Lisko), w Nowosiółce (pow. Podhajce) i w Zborowie (pow. Złoczów).

Z c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 12 stycznia 1883.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 stycznia.

Dopóki potrzeby i wydatki państwa wszędzie stopniowo wzrastają, a w konsekwencyi szukanie nowych źródeł dochodów na pokrycie przedstawia się nie jako wyjątkowe lub przejściowe tylko stadyum, lecz normalne i stałe zadanie polityki skarbowej, reforma podatkowa stanowić musi najniewdzięczniejszą pracę. Popularna reforma podatków wśród takich stosunków jest wprost rzeczą niemożliwą. Czy bowiem minister skarbu obierze najprostszą drogę i zechce tylko naprężyć t. z. śrubę podatkową, podwyższając stosunkowo już istniejące ciężary, czy przeciwnie obierze racyonalny kierunek i przez nowy rozkład ciężaru, przez wciągnięcie nowych czynników podatkowych do udziału, zamierzy wytworzyć większą harmonię, zawsze spotkać się musi tylko z głosami niezadowolenia. W pierwszym razie narzekać będą wszyscy już dotąd opodatkowani, w drugim co najmniej ci, którym przybywa świeży ciężar. Zadowolonych lub przynajmniej zrezygnowanych zwolenników nie znajdzie ani jedna ani druga reforma. Tak rzecz się ma nawet w państwie z normalnym ustrojem stosunków politycznych. Nierównie gorzej rzecz się ma oczywiście w państwie, gdzie życie polityczne rozwinęło się na tle sporów konstytucyjnych i każe stronnictwom naciągać wszystko do widoków i celów partyjnych. Zachodzi to niestety w Austryi w tej chwili, gdy lewica zastanowiwszy dodatnie współdziałanie, głównie w przeszkadzaniu i negacyi widzi najlepszą drogę do celu.

Ktokolwiek z prawicy przedstawiłby był w charakterze ministra skarbu reformę podatków, musiałby był przygotować się na bezwarunkowo nieprzychylną krytykę w organach lewicy. Cóż dopiero mówić o ministrze dr. Dunajewskim, któremu organa te przebaczyć nie mogą nietylko tego, że należy do prawicy, lecz i to głównie — tryumfów, jakiemi już dotąd zaznaczył trwale rolę dzisiejszego gabinetu w historyi ekonomicznego i finansowego rozwoju Austryi. W latach 1879 i 1880, gdy teka skarbu w krótkich okresach czasu przechodziła z rąk do rąk, lewica przekonaną była, że teka ta stanowi piętę Achillesową nowego systemu. Finanse miały być grobem tego systemu, a tymczasem właśnie na polu finansowem wykazał on swoją żywotność i wyższość całym szeregiem dodatnich a świetnych rezultatów.

Jak zawsze i we wszystkiem, tak i teraz *N. fr. Presse* prym wiedzie w odsądzeniu przedłożonych przez ministra dr. Dunajewskiego projektów podatkowych od wszelkiej oryginalności i wartości. Nawet cienie śp. Krzeczunowicza wywołuje ten organ i wysoko podnosi wiedzę zmarłego posła polskiego, byle dodać efektu swojej filipice, która streszcza się w tem, że reforma podatkowa wymaga ofiar od kapitałów i kapitalistów, dotąd niedotkniętych ciężarem podatkowym! Ależ o to właśnie chodzi w całej reformie, ten sam cel miały także przedłożenia gabinetu wiernokonstytucyjnego, mianowicie projekt o podatku dochodowym. Straszna to rzecz, zdaniem *N. fr. Presse*, i wielkie upokorzenie dla państwa, że niektóre instytucye kredytowe i banki doznają niewygody a może nawet pewnego ukrócenia zysków! Ten nowy ciężar, grożący bankom, uważa organ lewicy za podeptanie stosunków prawnych, za krok niegodny państwa. Wszystko to przytaczamy oczywiście jako *curiosum*, sprawiające wrażenie chyba tam, gdzie nie ma dostatecznej znajomości samego założenia i celu reformy. Celem podatku rentowego jest pociągnięcie ruchomego kapitału w słusznej mierze do udziału w ciężarach publicznych. Stronnictwo wiernokonstytucyjne samo uznało potrzebę tej reformy, i windykuje sobie nawet inicyatywę w tej mierze. Opodatkować ruchomy kapitał, a nie dotknąć nawet zdala zbiorników, w których gromadzi się i pomnaża kapitał, jest to zadanie, którego nie może dyktować poważny krytyczny pogląd, lecz tylko napaść, jest to nie postulat słuszności, lecz pretensya dziwaczna, stronniczo na interes pewnych kół obliczona. Minister skarbu miał przed oczyma dobro państwa i wzgląd na ogół ludności, krytycy opozycyjni zaś przedewszystkiem myślą o interesie pewnych klas i instytucyj pieniężnych.

Lwów, 19 stycznia.

Z końcem grudnia 1882 stan galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego był następujący:

Tytułem odszkodowania i wykupna przyznano uprawnionym: *a*) w lwowskim okręgu administracyjnym w drugiej połowie z. r. 65 złr. 5 ct., a w ogóle 47,836.745 zł. 41 ct.; *b*) w krakowskim okręgu administracyjnym w drugiej połowie z. r. 160 złr., a w ogóle 27,400.953 złr. 52½ ct.; *c*) w W. Ks. Krakowskiem w ogóle 2,983.190 złr. 10 ct.

Do końca grudnia asygnowano tytułem zaliczek na kapitały zaległych rent i kapitałów oraz tytułem zaległych rent i kapitałów w lwowskim okręgu administracyjnym 58,608.202 złr. 28¼ ct., w krakowskim okręgu administracyjnym 34,335.587 zł. 52¾ ct., w W. Ks. Krakowskiem 3,543.378 złr. 36 ct. Z tego wypłacono z kasy funduszu

CZASY STANISŁAWA AUGUSTA

Korzon Tadeusz. Wewnętrzne dzieje Polski za Stanisława Augusta. Badania historyczne ze stanowiska ekonomicznego i administracyjnego. — Tom I. Kraków 1882.

III.

Podobnie jak co do wyznań, istniała też w Polsce wielka różnorodność co do stanów, których interesa rozbiegały się nawzajem i paraliżowały w ten sposób skuteczne, a tak potrzebne wobec grożących niebezpieczeństw skupienie sił społeczeństwa.

Od połowy wieku XVII faktycznie, a od roku 1768 prawnie składała się Rzeczpospolita z trzech stanów: króla, senatu i stanu rycerskiego. Jakoż ze stanowiska prawa na podział ten zgodzić się można; pomijając jednak stosunki prawne, biorąc zaś w rachubę ogół sił, któremi rząd mógł rozporządzać w razie potrzeby, przeprowadzić się da inny podział ludności według stanów, które istniały w rzeczywistości, faktycznie, choć nie cieszyły się ani uznaniem praw kardynalnych, ani troskliwością ustawodawstwa w ogóle.

Na czele stoi tu szlachta, żywioł największemi obdarzony przywilejami, w rzeczywistości używający ich prawie wyłącznie. Nigdzie w zachodniej Europie stan ten tytułowany, herbowny nie dochodził do tak wysokiej ilości, jak właśnie w Polsce. Mogła się szlachta słusznie nazywać „narodem", skoro cyfrą swą przewyższała cyfrę ludności niejednego z państw pomniejszych. W obrębie tego stanu panującego zaznaczyć się dadzą rozmaite odcienia w miarę różnic zachodzących co do pozycyi materyalnej, towarzyskiej i wykształcenia. Na szczycie stoją przedewszystkiem panowie, magnaci. Sposób życia urządzają oni na stopę najwyższą i najokazalszą, otaczają się formalnemi dworami, których pozazdrościćby im mógł niejeden udzielny książę niemiecki, utrzymują roje służby. Arystokracya polska więcej niż inne europejskie trwoni pieniądze na zbytek, obcą jej jest rządność i gospodarność. Z drugiej jednak strony utrzymuje się w niej tradycya życia publicznego przez dziedziczne niemal sprawowanie wyższych urzędów; do służby dla dobra kraju stają z większym lub mniejszym pożytkiem, stosownie do zdolności, wykształcenia i przymiotów indywidualnych

O szczebel niżej pod względem ekonomicznym i towarzyskim stoi klasa ziemian czyli dziedziców, pośród której nie brak lużnych jednostek ze znaczną potęgą materyalną. Spotykamy tu osobistości, których majątki ceniono na 3 lub 5 milionów złp. Wśród pomyślnych stosunków majątkowych objawia się u wielu dążenie w kierunku zbliżenia się do owej najwyższej klasy stanu szlacheckiego, do magnatów. Wielu odbywa podróże za granicę, zwłaszcza do Francyi, gdzie nabrawszy poloru cudzoziemskiego, przesiąknięci zwyczajami obcemi aż do ubrania, doznają po powrocie utrudzenia i wstrętu w zetknięciu z rubaszną szlachtą, żyjącą dawnym „sarmackim" obyczajem. Bądź co bądź jednak, cała ta masa posiada pewne, bodaj elementarne wykształcenie, sprawuje funkcye bądźto państwowe, bądź wojewódzkie lub ziemskie; większość oddana jest pracy, a do im niższych zstępujemy szczebli, tem więcej napotykamy w tej klasie zdrowych, niezepsutych żywiołów. Stronnictwo reformy przeważnie z tego zaciągało się kontyngensu.

Do rzędu szlachty policzyć też można, z nielicznemi chyba wyjątkami, i duchowieństwo rzymsko katolickie. Są wprawdzie czasami pewne różnice, nieporozumienia, zaściankowy antagonizm pomiędzy duchownym a świeckim stanem szlacheckim, zwłaszcza gdzie chodziło o podatki; w ogóle jednak kierunek religijny szlachty i jedność interesów wiązały ze sobą dwa te odcienia na gruncie wspólnych dążności i upodobań. Duchowieństwo polskie za Stanisława Augusta reprezentuje szczyt inteligencyi i nauki. W bogatej produkcyi umysłowej narodu, w epoce stanisławowskiej, zajmuje ono poczesne i przeważne stanowisko. Dość wymienić nazwiska takiego Krasickiego, Naruszewicza, Kołłątaja Staszyca, Wyrwicza, Skrzetuskiego, Ostrowskiego, Piramowicza, ażeby poprzeć to twierdzenie i zadać kłam niesprawiedliwemu sądowi takiego Schultza, który prócz ogłady zewnętrznej, odmawia zresztą duchowieństwu polskiemu innych zalet. Dostarcza ono wybitnych i przeważnych sił najwyższym zakładom naukowym w kraju, kieruje wykształceniem młodszej generacyi, w rozlicznych szkołach niższych. Inna rzecz, jaki był poziom tej wiedzy której nauczano, o ile odpowiadał współczesnemu rozwojowi umiejętności w Europie; bądź co bądź, faktem jest, że duchowni byli stanem nauczającym.

W życiu publicznem wpływ duchowieństwa za pośrednictwem wyższych jego przedstawicieli, również był wielkim. W czasie bezkrólewia prymas sprawował funkcye *interrex*'a, zresztą był pierwszym dostojnikiem państwa; kanclerstwo i podkanclerstwo należało w połowie do stanu duchownego i świeckiego, biskupi katoliccy mieli krzesło w senacie i to przed wszystkimi dygnitarzami świeckimi, razem zaś tworzyli t. z. *collegium episcoporum*, które posiadało głos prawie stanowczy i decydujący we wszystkich sprawach kleru katolickiego i dyssydentów. Czy taka rola polityczna przynosiła pożytek państwu i duchowieństwu samemu? Jeżeli to pytanie ograniczymy do czasów Stanisława Augusta, odpowiedź wypaść musi ujemnie. Duchowieństwo katolickie używa w tym czasie już tylko owoców dawniejszych zdobyczy; zajmuje stanowisko zbyt zachowawcze wobec naglącej potrzeby koniecznych reform; nowe prądy dziejowe i cywilizacyjne rozwijają się po za obrębem pałaców biskupich i klasztorów. Do tego przyłącza się niska wartość moralna episkopatu polskiego za rządów ostatniego króla. Fungujący w tym czasie prymasi, to ludzie albo słabego charakteru, albo przekupni, albo niepatryotyczni, albo też dla ambitnych widoków samolubnych wyrzekający się lepszych zasad. Rzecz godna uwagi, że wszyscy należą do stronnictwa rossyjskiego, że się łączą z państwem katolicyzmowi niechętnem, oni, strażnicy i przewodnicy katolicyzmu w krajach Rzpltej! Pośród reszty biskupów nie brak również osobistości napiętnowanych hańbą w obliczu społeczeństwa i dziejów; nie brak jednak i ludzi pożytecznych lub przynajmniej nieszkodliwych, jak Krasicki i Naruszewicz, którzy zresztą więcej dla literatury niż w życiu publicznem działali z pożytkiem, jak Rybiński, Cieciszewski, Garnysz, Okęcki, Sołtyk, Krasiński. Zawsze to jednak za mała liczba, aby zrównoważyć błędy reszty.

Do tego zepsucia przyczyniło się niezawodnie nazbyt uprzywilejowane stanowisko episkopatu i owe zbytnie intraty, jakiemi rozporządzało. Że nie z nędzy, nie z potrzeby sprzedawało się wielu, to nie ulega wątpliwości Przeszło dziesiąta część dymów Korony (90 kilka tysięcy na 900.000 ogólnej liczby w r. 1777) leżała w dobrach duchowieństwa. Utrzymując tenże stosunek i rozciągając go na całą Polskę w granicach pierwszego rozbioru, otrzymamy 143.000 dy-

indemnizacyjnego w lwowskim okręgu administracyjnym obligacyami 58,505.540 złr., gotówką 102.493 złr. 55 cnt., w krakowskim okręgu administracyjnym obligacyami 33,214.460 złr., gotówką 1,120.898 złr. 43 ct., w W. Ks. Krakowskiem obligacyami 3,483.490 złr., gotówką 59.888 złr. 36 ct.

Z końcem czerwca 1882 r. zalegało 13 dochodzeń, a w drugiej połowie roku przy było 6 nowych. Z tego załatwiły organa kompetentne 10, a 9 pozostało niezałatwionych.

Nowe przedłożenia podatkowe

III.

Z kolei przystępujemy do obszerniejszego streszczenia przepisów o podatku rentowym.

Według paragrafu 1 przedłożenia rządowego podatkowi temu podlegają dochody wszelkiej kategoryi, niepodpadające bezpośrednio pod podatek domowy, gruntowy lub zarobkowy. Tu należą w szczególności prowizye od obligacyj państwowych, stanowych i fundacyj publicznych, od pożyczek krajowych, powiatowych i gminnych, od kapitałów lokowanych w akcyach, lub też w innych przedsiębiorstwach, podlegających obowiązkowi publicznego zdawania sprawy, od prywatnych pożyczek i innych pretensyj z tytułu posiadanego skryptu dłużnego, dywidendy i akcyi tych przedsiębiorstw zarobkowych, które uwolnione są stale od podatku zarobkowego lub innego podobnego podatku; czynsze dzierżawne od niepodlegających podatkowi budynków, renty osobiste, stale pobierane dotacye roczne z zakładów zaopatrzenia lub asekuracyi na życie, dotacye niepochodzące ze stosunków służbowych i honorarya, wszystkie renty w ogóle i wynagrodzenie za odstąpienie wykonywania jakiegoś prawa, odszkodowania za prawa na gruncie i ziemi ciążące a niepodlegające podatkowi realnościowemu, dochody w naturaliach i użytki, czy są zabezpieczone w księgach czy nie, oraz bez względu czy rentujące się kapitały lokowane są w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, w towarzystwach zarobkowych, stowarzyszeniach lub też u osób pojedynczych, na listy dłużne, zastawne lub też weksle.

Każdy, czyje dochody pochodzą z jednego lub z kilku powyższych tytułów, obowiązany jest do uiszczania podatku rentowego. Obywatele krajów i królestw reprezentowanych w Radzie państwa mają obowiązek opodatkowania swoich dochodów, pochodzących z tychże krajów i królestw bez względu na miejsce swego zamieszkania, obywatele innych krajów i państw wtedy tylko jeśli stale przebywają w obrębie krajów reprezentowanych w Radzie państwa i nie udowodnią, że dochody te już są obłożone podatkiem po za granicami tych krajów, mianowicie w państwie, które pod tym względem postępuje z tutejszymi poddanymi według takich samych norm.

Obcokrajowy obowiązani są uiszczać podatek od tych dochodów, których wypłata następuje za pośrednictwem kas i przedsiębiorstw zarobkowych wymienionych w paragrafie 7 niniejszej ustawy, na który w swojem miejscu zwrócimy uwagę; co się zaś tyczy innych dochodów wtenczas tylko, jeśli w krajach i królestwach reprezentowanych w Radzie państwa posiadają zabezpieczone hipotecznie kapitały i nieruchomości i z tytułu tej własności pobierają rentę podległą według paragrafu 1 opłacie podatku lub jeśli od roku mieszkają w tych krajach, w tym ostatnim jednak wypadku tylko wtedy, gdy dochody ich płyną z tych krajów.

Według paragrafu 3 nie podlegają podatkowi rentowemu:

1. Prowizye od obligacyj państwowych i odszkodowania za zniesione należytości, podpadające pod ustawę z dnia 20 czerwca 1868 Dz u. p. l. 66, tudzież prowizye od wszelkich pożyczek państwowych, krajowych powiatowych itp., którym uwolnienie od podatku zabezpieczono osobną ustawą.

2. Dodatki do podatków i tym podobne należytości krajowe, powiatowe, gminne oraz nałożone przez Izby handlowe i przemysłowe, na pokrycie ich wydatków i administracyi.

3. Prowizye od wkładek w pocztowych kasach oszczędności (ustawa z dnia 28 maja 1882).

4. Renty kumulatywnych kas sierocińskich, pocztowych kas oszczędności, instytucyj dla ubogich, inwalidów, wszelkich zakładów dobroczynnych i humanitarnych, tudzież wszelkich fundacyj w tym celu istniejących, oraz zakładów naukowych utrzymywanych przez państwo, kraj lub gminę.

5. Podpadające pod §. 1 niniejszej ustawy dochody, które nie przekraczają 300 gld. rocznie, jeżeli uprawniony do ich poboru nie ma innego dochodu.

6. Dochód z domów, uwolnionych od podatku domowego.

W wypadkach jednak wzmiankowanych w punkcie 4 i 5 uwolnienie nie rozciąga się na te odsetki i dywidendy, od których podatek w myśl §. 7 kasy i przedsiębiorstwa strącają zaraz przy wypłatach.

Dalsze paragrafy 5 i 6 stanowią, że za podstawę do opodatkowania służy ogólna suma podlegających opodatkowaniu dochodów, które uprawniony do poboru otrzymuje w roku podatkowym. Jeżeli te pobory nie stanowią gotówki, ale płyną w naturaliach lub innych rzechach, natenczas należy je preliminować w wartości pieniężnej, według przeciętnych cen miejscowych roku poprzedniego.

Od procentów i dywidend, od których podatek pobierają same kasy przy wypłatach, wymierza się podatek w wysokości 10 prc., od wszystkich innych w §. 1 tej ustawy wymienionych przedmiotów w wysokości 5 procent

W paragrafie 7 powiedziano, że podatek rentowy ma być płacony w zasadzie w czterech równych ratach kwartalnych. Dalsze przepisy tego paragrafu stanowią, że podatki od prowizyi tej części długu państwowego, do której nie ma być zastosowaną ustawa z d. 30 czerwca 1868 r., dalej od prowizyi funduszów publicznych obligacyj stanowych, stowarzyszeń akcyjnych, towarzystw komandytowych na akcye, zakładów kredytowych, asekuracyjnych i kas oszczędności, listów dłużnych (*Schuldverschreibungen*), kapitałów zahipotekowanych na nieruchomościach, tudzież od prowizyi pożyczek krajowych, powiatowych i gminnych, wreszcie od dywidend tych przedsiębiorstw zarobkowych, które nie podlegają podatkowi zarobkowemu lub innemu z nim pokrewnemu, mają odciągać właściwe kasy przy wypłacie należytości i dywidend i odsyłać je do właściwych kas podatkowych.

Każdy, znajdujący się w posiadaniu renty pochodzącej z tytułów wymienionych w paragrafie 1, obowiązany jest w terminie oznaczonym przedłożyć władzy właściwej wykaz swoich dochodów z wyjątkiem tych, od których według paragrafu 7 podatek ma być uiszczany przez bezpośrednie ściągnięcie przy wypłacie. Władzami pierwszej instancyi do podatku są starostwo, komisye podatkowe, miejscowe i administracye podatkowe.

Władza podatkowa bada przedłożone wykazy pod względem ich formy i treści i oznacza następnie wysokość podatku. Przeciw wymiarowi służy stronie interesowanej rekurs do krajowej władzy skarbowej.

Osoby ukrywające istotny stan rzeczy, lub podające takie szczegóły i okoliczności, że w skutek nich skarb zostanie narażony na szkodę, mają być skazane, jeżeli zachodzą łagodzące okoliczności, na zapłacenie podwójnej, a w razie oklicznośći obciążających sześciokrotnej kwoty, która powinna była wpłynąć właściwie do skarbu. Inne wykroczenia przeciw przepisom tej ustawy podlegają karze porządkowej od 1 do 100 zł. Przeciw wymiarowi kary można zanieść rekurs, który rozstrzyga ostatecznie skarbowa władza krajowa.

Z wejściem w życie ustawy o podatku rentowym straci równocześnie moc obowiązującą patent o podatku dochodowym z d 29 października 1849 r. o ile takowy nie został już zniesiony przez nową ustawę o podatku zarobkowym i o opodatkowaniu przedsiębiorstw zarobkowych obowiązanych do przedkładania publicznych rachunków.

Niemniej ważnem od poprzednich przedłożeń jest przedłożenie o opodatkowaniu przedsiębiorstw publicznych. Tego rodzaju opodatkowaniu podlegają przedsiębiorstwa zarobkowe prowadzone na akcye przez towarzystwa akcyjne i stowarzyszenia komandytowe, dalej zakłady kredytowe, kasy oszczędności, zakłady asekuracyjne, opierające się na zasadzie wzajemnej pomocy, niezaregestrowane stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze (towarzystwa zaliczkowe i kredytowe, konsumcyjne i magazynowe, stowarzyszenia budowlane, fabryczne i t. d.), dalej kasy zaliczkowe powstałe na podstawie osobnej ustawy krajowej z funduszów zebranych z grzywien i z funduszów podatkowych w gminie kasy zaliczkowej, słowem wszystkie przedsiębiorstwa zarobkowe, których kierownicy obowiązani są do przedkładania publicznych rachunków

Wyjątek stanowią: te przedsiębiorstwa, które na mocy osobnej ustawy zostały uwolnione od podatku zarobkowego i dochodowego, dalej bank austryacko-węgierski, którego opodatkowanie unormowano osobną ustawą; zakłady asekuracyjne opierające się na wzajemności i te stowarzyszenia asekuracyjne, które nie są obliczone na zysk, jeśli ich coroczne wykazane bilansem nadwyżki nie pochodzą z innych zysk przenoszących przedsiębiorstw, a wreszcie te stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, kasy zaliczkowe i kasy oszczędności których czysty zysk roczny nie przenosi 300 zł.

Podciągnięcie tych stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, oraz kas zaliczkowych, dla których uchwalono ustawę z d. 27 grudnia 1880 r. pod przepisy niniejszego przedłożenia tem jest umotywowane, że wspomniana ustawa zmieniła tylko niektóre postanowienia obowiązującego obecnie podatku zarobkowego i dochodowego pod względem ich zastosowania do pomienionych stowarzyszeń i kas zaliczkowych, inne zaś postanowienia utrzymane zostały w pierwotnej mocy, przez co w skutek zupełnego zniesienia istniejącej ustawy o podatku zarobkowym i dochodowym trzeba byłoby uchwalić do ustawy z d. 27 grudnia 1880 osobną ustawę dodatkową.

Za podstawę do wymiaru podatku ma posłużyć czysty zysk osiągnięty przez Towarzystwa w roku handlowym poprzedzającym rok podatkowy. Czysty zysk stanowią przewyżki wykazane bilansem, które jako prowizye, dywidendy, tantyemy lub pod jakiemi bądź innemi tytułami zostały przeznaczone do rozdzielenia lub innego zużytkowania, zapisane na fundusz rezerwowy albo też na przyszły rachunek.

Podatek wynosi 10 prc. od czystego zysku podlegającego opodatkowaniu i ma być obliczany całorocznie.

Przychód z nowych podatków w porównaniu z dotychczasowemi podatkami przedłożenie rządowe oblicza w sposób następujący:

1) Przyszły 10 procentowy podatek od przedsiębiorstw obowiązanych do składania publicznych rachunków, z wyjątkiem banku austro-węgierskiego preliminowano na 7,440.000 zł.; dotychczasowy podatek zarobkowy i dochodowy pierwszej klasy (bez podatku płaconego przez bank austro-węgierski) względnie podatek dochodowy trzeciej klasy wynosił 10,938.000 złr., przyszły podatek przyniesie zatem o 3,498.000 złr. mniej.

2) *a*) Przyszły podatek zarobkowy pierwszej klasy preliminowano na 12.500.000 złr.; dotychczasowy podatek zarobkowy i dochodowy pierwszej klasy, oraz podatek dochodowy drugiej klasy od przedsiębiorstw samodzielnych niepodlegających podatkowi zarobkowemu wynosił 15,960.000 złr., przeto przyszły podatek przyniesie o 3,460.000 złr. mniej;

b) przyszły podatek zarobkowy drugiej klasy preliminowano na 1,834.000 złr.; dotychczasowy podatek dochodowy drugiej klasy od stałych płac urzędników państwowych i prywatnych wynosił 2,706.000 złr., przeto przyszły podatek o 872.000 złr. mniej.

3) Przyszły podatek rentowy obliczono na 13,493.000 zł. — dotychczasowy podatek dochodowy pierwszej klasy austr-węgierskiego banku dalej i podatek dochodowy trzeciej klasy, o ile nie został pomieszczony pod pozycyą 1) i podatek dochodowy drugiej klasy o ile niezostał pomieszczony pod pozycyami 2) i 3) wynosił 1,644.000 zł. — przyszły

---

mów czyli 861.000 dusz w dobrach duchowieństwa katolickiego, już nawet po zabraniu dóbr jezuickich, których wartość po pierwszym rozbiorze szacowano na 32 milionów złp. Rzecz jasna, że nie może być mowy o równym podziale tego majątku między wszystkich członków duchowieństwa katolickiego; ci co byli na niższych szczeblach hierarchii mieli tylko mierne dochody; im wyższy zaś kto zajął stopień, tem wiąksze i to niestosunkowo większe pobierał intraty. Skromne biskupstwo łuckie dawało przeszło 100.000 *brutto* rocznego dochodu, a najuboższe ze wszystkich, chełmskie, któremu zazwyczaj dla podniesienia dochodów dodawano kilka opactw, przynosiło bez tych ostatnich prawie 50.000 złp. rocznie! Rozumiano już współcześnie całą wartość tych posad intratnych; to też biskupstwa były przedmiotem zabiegów dla rodów możnych, nawet magnackich, zwłaszcza rozdrobnionych, podobnie jak mniej zamożna szlachta ubiegała się o opactwa (których było 54), prebendy kapitulne lub parafialne.

Dla rozwoju ekonomicznego zdziałało duchowieństwo nie mało dobrego, prowadząc racyonalną gospodarkę, nieuciskając poddanych — w dobrze zresztą zrozumianym interesie własnym — zbytniemi powinnościami i prestacyami, jak się to działo po największej części w dobrach szlacheckich, stawiając wiele wspaniałych gmachów, w których pomieszczenie znachodziły urzędy państwowe, szkoły i t. p. Nie zapominajmy wreszcie, że po największej części za staraniem duchowieństwa gromadziły się poważne zbiory naukowe i biblioteki.

W dwu tych grupach ludności polskiej, magnatach i ziemianach z jednej, a duchowieństwie z drugiej strony, jednoczyły się wszystkie prawie zasoby umysłowe i materyalne kraju. Liczebna ich siła nie przenosiła 400.000 głów czyli około 100.000 rodzin. Wszakże cyfra ta nie wyczerpuje ogółu szlachty. Pozostaje jeszcze bardzo liczna, bo przeszło 300.000 głów licząca klasa szlachty zagonowej czyli szaraczkowej. Teoretycznie obdarzona temi samemi, co starsi bracia przywilejami, klasa ta w rzeczywistości nie wiele z nich mogła korzystać. Ciemnota i ubóstwo czyniły z niej żywioł więcej bierny. Żywioł ten należało podnieść, zreorganizować; sejm czteroletni nie zrozumiał tego zadania i popełnił błąd, nie licząc się z tą wielką masą, usuwając zagonowców od życia publicznego. A jednak była to masa, pochopna do oręża, żywiąca iskrę miłości ojczyzny i gotowość do poświęceń.

Inną organizacyę i odmienne prawa od szlachty posiadał w Polsce stan mieszczański. Według obliczeń autora, ludność ważniejszych miast Rptej w rozmaitych latach u schyłku XVIII w. przedstawia się w sposób następujący: Warszawa: 30.000 (1764); 60.000 (1776), 96.143 (1787), 120.000 (1791), około 200.000 r. 1794; Kraków 36.700 (1793); Poznań 10.000 (przed r. 1771), 15.000 (1788); Toruń 11.000 (1768 — 1772), 9000 (1787), Wilno 24.175; Grodno 5.000; Brześć Litewski prawie 2000. Liczba ogólna miast i miasteczek w Rptej wynosi w r. 1790: 1414, z tego przypada na Koronę 905. na Litwę 509; w tej liczbie atoli królewskich miast w koronie jest tylko 214, na Litwie 11. Ludność ogólna miast dochodzi mniej więcej do 1,200.000 głów; na samych mieszczan przypada z tego około pół miliona. Mieszczanie stanowią zatem grupę liczebnie słabszą i od szlachty i od żydów, a bardziej jeszcze słabszą ze względu na jej skład wewnętrzny, na jej spójność stanową. Rozrzuceni po różnych częściach Rptej różnili się od siebie wiarą i językiem, nie mieli żadnej instytucyi centralnej, któraby zdołała wytworzyć jakąś ściślejszą łączność interesów, nadać i działalności politycznej jakiś jednolity kierunek; rozmaitość tę potęgowały jeszcze warunki materyalne życia i stopień zamożności. Mimo to jednak widać pewien postęp w tej klasie za Stanisława Augusta, garnie się ona coraz bardziej do życia społecznego i państwowego i okazuje coraz większy pochop do posług obywatelskich.

Pomijając żydów, ormian i raskolników, o których mówiliśmy wyżej, przechodzimy wreszcie do włościan, których liczba w r. 1791 wynosi około 6,300.000 głów. Najliczniejsza ta klasa, ginąca w ciemnej pomroce dziejowej, owo nędzne, bierne i zgnębione chłopstwo, nie stanowi przecież tak jednostajnej masy, jak dotychczas zazwyczaj twierdzono, owszem spostrzedz się tu dają także pewne odcienia w wewnętrznem jej składzie. Należą tu przedewszystkiem Olendry, właściwie Niemcy, sprowadzani różnemi czasy przez panów, obdarzeni pewnemi przywilejami, razem liczący około 10.000 głów, posiadacze emfiteutyczni, z prawem dowolnej zmiany miejsca pobytu (około miljona), poddani dóbr stołowych czyli królewskich (około 190.000), poddani królewszczyzn czyli starostw (przeszło 800.000), poddani dóbr duchownych (860.000), wreszcie poddani dóbr szlacheckich, stanowiący masę największą, bo półczwarta miliona, a więc połowę całej ludności włościańskiej. Wyjęci prawie z pod opieki prawa, zdani na samowolę szlachty, płacili podatki według rozkładu dziedziców, nie władzy rządowej, a do służby wojskowej nie mogli iść bez zezwolenia swych panów. Dopiero w przededniu walki o niepodległość zrzekła się szlachta tego ostatniego przywileju, lubo nie bez żalu i oporu, wszakże ku prawdziwemu zaszczytowi dla siebie. Sejm czteroletni nakazał pobór rekruta ze „wszystkich wsi", a władze powstania kościuszkowskiego nie czynią już żadnej różnicy dla dymów szlacheckich.

Powyższe dane pozwalają uczynić kilka ciekawych spostrzeżeń. Przeszło trzecia część ludności Rptej zostaje w pętach poddaństwa, jedna dziesiąta (żydzi, ormianie, grecy), obojętną jest dla kraju, prawie dwudziesta piąta część (dyzunici i raskolnicy) tchnie niechęcią dla Polski; masa blisko 8 milionowa nie ma poczucia obowiązków obywatelskich, stanowi tylko materyał bierny. Ratowanie państwa polegać mogło tylko na stanach wolnych, szlachcie, duchowieństwie i mieszczanach. Tworzyła się z nich poważna liczba 1·3 miliona czyli szósta część całej ludności. Ale szlachta szaraczkowa i niższe warstwy mieszczaństwa, to tylko element bierny. Żywioł czynny spoczywa tylko w szlachcie zamożniejszej, duchowieństwie i wyższych warstwach mieszczaństwa. Wszystkie te grupy tworzą około 100.000 rodzin, ćwierć miliona płci męskiej, około 180.000 mężów, nie licząc starców i dzieci. Pokaźna to jeszcze cyfra, ale i tu przecież jest pewien poczet nieudolnych, słabych, występnych, ogromny tłum ludzi pospolitych, bardzo nieliczny tylko procent wyższych. Potrzeba było geniuszu i bohatera, aby zapanować nad całym tłumem i poprowadzić go do wielkich czynów, ale i wtedy spodziewać się można było w rezultacie tylko co najwyżej skutecznej obrony państwa, nie zaś postawienia go w gronie pierwszorzędnych mocarstw europejskich.

OSWALD B.

przeto podatek rentowy przyniesie o 11,849.000 zł. więcej.

Ogółem trzy nowe podatki obliczono na 35,267.000 zł., stare wykazały 31,248.000 zł. przeto nadwyżka wynosi 4,019.000 zł.

4) Podatek osobisto-dochodowy po odciągnięciu 10 procentu, przypadającego funduszom krajowym, preliminowano na 3,600.000 zł. — a że ten podatek dotąd nie istniał, przeto cała nadwyżka wyniesie 7,619.000 zł.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Freycinet i Ferry).

Paryski korespondent *Wiener Allg. Ztg.* podaje zajmujący i na znajomości stosunków oparty obraz sytuacyi stronnictw politycznych we Francyi, tudzież prawdopodobnej roli, jaką szczególniej Freycinet odegrać może w życiu publicznem republiki. Z korespondencyi tej przytaczamy główne ustępy:

„Stronnictwo republikańskie w tem pojęciu, jakie się wytworzyło w ciągu walki o ukonstytuowanie republiki i później przeciw reakcyi Mac-Mahona, nie istnieje obecnie. Rozerwane ono zostało na dwie połowy, umiarkowaną i radykalną. Pomiędzy temi dwoma wielkiemi stronnictwami utrzymywała się grupa Gambettystów jako frakcya pośrednicząca, której główny przywódca mógł w chwili przyjaznej objąć zawsze kierownictwo nad wszystkiemi siłami republikańskiemi. Takie jednak pośredniczące stanowisko mógł on zajmować tylko w skutek swego osobistego wpływu, ponieważ wielu deputowanych jedynie dla jego imienia przyłączało się często do reprezentowanej przezeń grupy. W opozycyi przeciw temu nazwisku mogły się pewnego dnia znaleźć niektóre żywioły z frakcyj umiarkowanej i radykalnej, równie jako grupa pośrednia zostająca pod przywództwem Freycineta. Skorzystał na tem Freycinet o tyle, że obecnie jest możliwy zarówno jako polityk lewicy lub stronnictwa umiarkowanego, tak samo jak był dotychczas Gambetta Takie stanowisko mógłby zająć tylko Brisson, który jednak pozostawać musi w rezerwie, ponieważ piastuje godność prezesa Izby. Ponieważ Grévy i Brisson nie mogą być poczytani w polityce czynnej za ludzi stronnictw, bo stoją nad stronnictwami, po śmierci zatem Gambetty pozostał jeszcze tylko Freycinet jako możliwy minister całego stronnictwa republikańskiego. Po rolę tę jednakże sięgnąć on jeszcze w tej chwili nie może.

„Obecnie, gdy już nie idzie o zasadniczą kwestyę republiki, panują w łonie stronnictwa republikańskiego zbyt jaskrawe różnice zapatrywań, żeby można było myśleć o jednym przywódcy. Gambetta sam musiał po kilku miesiącach zrezygnować ze stanowiska ministeryalnego i cieszyć się tem, że nie wiedziano dokładnie, czy w chwili upadku przechodzi do lewicy czy do prawicy. Dziś republikanie umiarkowani muszą niedwuznacznie wziąć rozbrat z radykalnymi, bo inaczej popchnęliby republikę w kierunku skrajnym. Ci, którzy pragną utrzymać powagę senatu, którzy poczytują wybór sędziów przez lud za niebezpieczeństwo, którzy nie chcą zupełnego rozdziału kościoła z państwem, muszą się wyzwolić od sojuszu z tymi, którzy żądają panowania jedynej Izby, wybieralnych funkcyonaryszów sądu i odjęcia kościołowi wszelkich subsydyów. Ministerstwo, które musi robić ustępstwa radykalnym, nie może być popierane przez umiarkowanych, ale z drugiej strony radykalni żądają także pewnych koncesyj od ministerstwa, któremu dają swoje głosy. Pokładają wielkie nadzieje w osobie Freycineta, a jedna z frakcyj radykalnych występuje w tej nadziei gorliwie za utrzymaniem wolnego związku przeciw centralistom, czyli zwolennikom Gambetty. Do tego związku przystąpiłaby jednak dziś zaledwo trzecia część deputowanych. Choćby zresztą udało się osobistej uprzejmości Freycineta pozyskać nawet połowę Izby, to i tak byłaby to jeszcze większość niesolidarna, dla której człowiek tego charakteru co Freycinet nie mógłby ryzykować swojej wziętości. Z drugiej strony nieprawdopodobnem jest przypuszczenie, żeby Freycinet, posiadający pomimowolny wpływ w stronnictwie radykalnem, zechciał pozbywać się go przez podjęcie rządów z większością bezwarunkowo umiarkowaną, gdyż wie on, że radykalni mogą mu oddać jeszcze pewne usługi w danej chwili.

„Jedynemi reformami, za pośrednictwem których mógłby dziś niejeden mąż stanu we Francyi zawierać jaką ugodę z radykalnem stronnictwem, byłyby tak zwane reformy socyalne. Nie szłoby tu oczywiście o radykalne przeobrażenia organizmu społecznego, lecz tylko o pewne ulepszenia, o których jednak nie wyrobiło się jeszcze dotychczas jasne zdanie, gdyż nad projektami nie dyskutowano, ani ich nie przestudyowano akademicznie. Plany więc, któreby obecnie w drodze urzędowej przedstawiono Izbie, byłyby niedokładne i niedojrzałe. Gdyby Freycinet posiadał wypracowane tego rodzaju plany żywotne, to mogłyby one być w istocie jedyną podstawą do stworzenia wszechstronniejszej większości republikańskiej. Ale to wszystko podobno jeszcze nie jest na czasie.

„Przywódcą bezwzględnie umiarkowanego stronnictwa mógłby być teraz, jak zapewniają, jeden tylko Juliusz Ferry. Jest to człowiek zimnego rozumu i dziwnej wytrwałości, graniczącej z uporem, ale znany jako intrygant bez wyższych aspiracyj. Ambitna mierność, ale w czasach dzisiejszych posiadająca jeszcze najwięcej widoków, gdyż pomiędzy miernych zdolności deputowanymi wybór jest jeszcze tudniejszy. Ferrego obrał już sobie Rochefort za cel swoich pocisków, bo człowiek ten nie może istnieć bez ofiary nad którą mógłby się znęcać.“

(Manifest księcia Napoleona).

Podaliśmy wczoraj w obszernem streszczeniu odezwę, która spowodowała aresztowanie ks. Hieronima Napoleona. Ze względu na powszechną uwagę, jaką pismo to zwróciło, podajemy je dzisiaj w dosłownym przekładzie podług *Figara*, w którym najpierw zostało ogłoszone:

„Do moich współobywateli! Francya cierpi, a niektórzy z tych, co cierpią, poruszają się. Znaczna większość narodu jest zniechęconą. Bez ufności w teraźniejszość, zdaje się oczekiwać przyszłości, która osiągnąć może tylko przez powzięcie męskiego postanowienia. Władza wykonawcza jest osłabiona i bezwładna, Izba deputowanych nie posiada żadnego kierunku i woli. Stronnictwo znajdujące się u władzy wypiera się swych własnych zasad, dążąc tylko do zadowolenia najmniej szlachetnych namiętności. Parlament rozbity jest na drobne frakcye. Reakcyoniści umiarkowani i radykalni dostawali się po kolei do steru rządu i upadali jedni po drugich. Przyrzeczono wam republikę naprawiającą i reformującą. Złudna obietnica Jesteście świadkami ciągłych przesileń, które dotykają naczelnika państwa, ministrów i Izby. Doświadczenie z republiką parlamentarną, które się robi od lat dwunastu, jest stanowcze. Nie macie rządu. Złe leży w konstytucyi, która zdaje kraj na dyskrecyę ośmiuset senatorów i deputowanych.

Błędy zostały popełnione w przeszłości. Dlaczegoż je pomnażać a nie poszukać w nich nauki?

Armia, podstawa naszej wielkości i naszego bezpieczeństwa, wydaną została na pastwę ambicyi ludzi niekompetentnych. Dyskutują oni od lat dziesięciu nad jej reorganizacyą i po wielu próbach robionych po omacku doszli do tego, że dziś jeszcze szukają dobrej ustawy rekrutacyjnej.

Administracya jest zdyskredytowaną. Urzędnicy są niewolnikami najnędzniejszych interesów wyborczych, a przecież wyzyskiwanie kraju nie jest administrowaniem go. Sądownictwo zagrożone w zasadzie swojej niepodległości, zdaje się tracić z każdym dniem razem z bezpieczeństwem, do jakiego ma prawo, poczucie swojej misyi.

Finanse nasze są podkopane Podatki ciężkie i źle rozłożone, utrzymywane są w fatalnym duchu rutyny, przeciwnym wszelkiemu postępowi, gdyż rzeczywiście łatwiej jest pożyczać niż reformować. Wydatki rosną bez przyczyny, najelementarniejsze warunki kredytu publicznego są zaniedbane. Ażjoterstwo, które częstokroć uchodzi bezkarnie tylko dlatego, żeby nie skompromitować tych, co z niem są solidarni, ogarnęło wszyskie warstwy społeczeństwa. Dług bieżący wzrósł do cyfry zagrażającej przy pierwszem wstrząśnieniu naszemu kredytowi. Pomimo ogromnych wydatków, równowaga budżetowa nie istnieje.

Religia, wystawiona na ataki prześladującego ateizmu, nie znajduje opieki a jednak ten wielki interes każego cywilizowanego społeczeństwa łatwiej jest ochronić niż każdy inny przez lojalne zastosowania konkordatu, któr; jedynie może sprowadzić pokój kościelny.

Zaprzeczono istnienia kwestyi społecznych, żywotnych dla naszej demokracyi, zapomniano, że następstwem równości politycznej powinien być lepszy rozkład ciężarów na korzyść klasy najliczniejszej i najbiedniejszej. Wzgardzono nawet studyowaniem zagadanień socyalnych. Wobec tych kwestyi, które się narzucają same przez się, nie postępujemy naprzód, cofamy się

Handel nasz został dotknięty przez zarzucenie traktatów z r 1860, którym zawdzięcaliśmy pomyślność. Interes konsumentów i handlujących poświęcono.

Polityka nasza zewnętrzna prowadzona jest *mala fide* przeciwko słabym i zostaje w usługach prywatnej spekulacyi w Tunisie. którego kosztowna okupacya okazała się zbyt drogą a bezpożyteczną. Polityka nasza jest tchórzowska, a niezręczna w Egipcie, gdzie Francya ma rozległe interesa. Nie można, zwiedzając oba kraje, zapanować nad uczuciem głębokiego smutku. Nasza Francya, niegdyś tak wielka, nie posiada obecnie ani przyjaciół, ani uroku. Nawet u przychylnych spotykamy tylko obojętność, przykrzejszą od nieprzyjaźni. A jednak silna Francya jest niezbędnie potrzebna światu. Dawną naszą pozycyę na zewnątrz osiągnąć możemy tylko przez podniesienie się wewnętrzne. Położenie to powstało wskutek porzucenia zasady wszechwładztwa ludu. Dopóki lud się nie odezwie, Francya nie może się podnieść.

Jako spadkobierca Napoleona I i Napoleona III, jestem jedynym człowiekiem żyjącym, którego imię zebrało 7.300.000 głosów. Od śmierci cesarzewicza Napoleona milczałem o ogólnym kierunku polityki, ażeby nie przeszkadzać eksperymentom. Czekałem ze smutkiem chwili, w której wypadki dadzą mi głos. Milczenie moje było wyrazem patryotyzmu i szacunku mego dla spokoju kraju. Postępowanie moje, zapatrywania i uczucia były przedmiotem systematycznych oszczerstw. Obojętny na nie, odpowiadałem tylko pogardą, nawet tym, którzy starali się podjudzać synów przeciwko ojcu. Wstrętne to a daremne usiłowania. Musiałem nakazać milczenie młodym sercom, oburzonym temi podszeptami. Chciałem być sam wobec naszych nieprzyjaciół. Synowie moi trzymają się jeszcze z dala od polityki. Naturalny porządek naznacza im miejsce po mnie; pozostaną oni wiernymi tradycyi napoleońskiej. Co do mnie nie ucieknę się nigdy do abdykacyi, bo jeżeli kto więcej ma obowiązków niż praw, to jego abdykacya byłaby zbiegostwem z pod sztandaru. Na takie ugody, na takie ustępstwa wzajemne mogą przystawać książęta, którzy sądzą, że posiadają prawa wyższe nad wolę ludu Napoleonidzi, wybrańcy i słudzy ludu, nie mogą tak postępować. Dwie zasady dzielą świat, jedna przyjmuje prawo wyższe nad wolę ludu, druga źródło władzy widzi właśnie w tem wszechwładztwie. Szanuję kraje, w których godzą się te następstwa. Reprezentanci przeszłości zostali stanowczo odepchnięci. Nie ma dwuznaczności. Ze stronnikami białej chorągwi, jedynego obecnie godła domu Bourbonów, wszelka zgoda jest niemożliwą.

Są wprawdzie niezgody pomiędzy stronnikami wszechwładztwa narodu, lecz nie ma między nimi bezwględnego antagonizmu. Napoleonidzi bronią bezpośredniego wszechwładztwa ludu. Doktrynę tę porzuciło wielu republikanów jedynie z obawy głosowania ludowego. To, co plebiscyt ustanowił, tylko nowy plebiscyt może zmienić. Nie jestem reprezentantem żadnej koteryi, ale sprawy zasady. Jest to sprawa wszystkich więcej niż moja. Zasada, której bronię, mówi, że lud ma prawo wybierać sobie naczelnika Zaprzeczać tego prawa jest zamachem na wszechwładztwo ludu.

Rząd upada, ale wielka demokracya, taka jak nasza, nie może długo oprzeć się konieczności ustanowienia władzy. Lud ma jej poczucie. Dowiódł tego w ośmiu plebiscytach z lat 1800, 1802, 1804, 1815, 1848, 1851, 1852 i 1870.

Francuzi, przypomnijcie sobie słowa Napoleona I: „Co jest zrobione bez ludu, jest bezprawne!“

(Mowa hr. Manteuffla)

Wiadomo z telegramów, że namiestnik Alzacyi i Lotaryngii hr. Manteuffel zaprosił w d. 15 b. m. do siebie na ucztę członków zwołanego obecnie na sesyę doroczną Wydziału krajowego i miał do nich mowę, która zwróciła powszechną uwagę publicystyki niemieckiej. Z mowy tej podajemy kilka ustępów:

„Zwracam się do was, panowie, jako do mężów polityków, zaszczyconych zaufaniem tego kraju, aby pomówić wobec was o położeniu kraju i jego konstytucyi. Nie chaj w tej mierze żadna nie panuje niejasność. Już dawniej wypowiedziałem, że według mego przekonania Alzacya i Lotaryngia, od chwili ponownego z Niemcami zjednoczenia, odzyskały całą pełnię niemieckich praw krajowych, gdyż nigdy tych praw nie uroniły. Nie z własnej bowiem woli dostały się Francyi, ale raczej w chwili niemocy państwa niemieckiego zagarnęła je Francya. Niestety powtarzają się nieprzychylne ojczyźnie niemieckiej demonstracye, mianowicie przez posłów tego kraju do parlamentu niemieckiego. A takie nieprzychylne demonstracye wpływają źle na rozwój dalszej naszej konstytucyi. Trudno tu wyrzec mi sąd o takiem postępowaniu posłów. Są oni wolni i niezawiśli, Bogu tylko i sumieniu własnemu odpowiedzialni. Uznaję to i dlatego sądzić ich nie chcę. Lecz mam prawo zastanowić się nad skutkami takich wystąpień.“

Mowca, snując z postawy antiniemieckich oponentów swe wnioski i poglądy, dochodzi do kwestyi powtórnej z Francyą wojny, która nastąpić mogła, gdyby Niemcom dłużej zaprzeczać chciano prawa do odzyskanych prowincyj. Nie lekceważę wcale siły wojennej francuskiej, ale znam potęgę wojenną Niemiec, więc widzę, że gdyby nas zniewolono raz jeszcze do walki, nie byłaby to już wojna polityczna, ale straszny krwawy bój dwóch narodów, a widowiskiem i ofiarą tak morderczego starcia byłyby właśnie te prowincye: Do takiej rzezi wyniszczającej biada podszczuwać komukolwiek! A zatem, niechaj ustaną demonstracye i protestacye. Poznałem dostatecznie kraj i jego ludność. Lud pragnie pokoju, odpycha postrach wojenny. Więc z Bożą pomocą będzie mu dany pokój.

„Cesarz Napoleon, jako jenerał Bonaparte we Włoszech, trzymał się starej maksymy jeszcze z czasów Aleksandra Macedońskiego, że odpowiedzialnym jest naród cały za opór i wichrzenia jednostek w kraju jeżeli sam tych jednostek nie pohamuje w zdrożnych czynnościach. Mimowolnie sprawdza się to i w tym kraju, bo wszakże już wstrzymany został rozwój konstytucyi i swobód. A przecież nie ma stronnictwa protestu w Alzacyi i Lotaryngii, są tylko dorywcze agitacye w tym duchu. Lud tutejszy utrzymywany jest w niewczesnym strachu, lęka się szyderstw francuskich i dlatego jedynie nie śmie przyznać się otwarcie i jawnie do nierozerwalnej z Niemcami jedności. W to uczucie umiem się wcielić poniekąd. Wszakże tysiącem węzłów przyjaźni i pokrewieństw mieszkańcy tutejsi są połączeni z Francuzami po za kordonem. Jestto więc naturalne, że nieustannie wzrok ich zwraca się w tamtą stronę, że w każdej chwili na to pomni, żeby nic nie uronić z szacunku i przyjaźni tamtych.

„Wszystkie te niewczesne zabiegi są jednak tylko przyczyną, że dotąd tak zwany paragraf dyktatury alzackiej utrzymanym zostaje. Pomóżcie mi panowie w mych usiłowaniach, aby paragraf ten znieść jak najprędzej i obdarzyć Alzacyę pełnią praw konstytucyjnych.“

KRONIKA

= **Rada szkolna** krajowa poleciła uchwałą z dnia 16 b. m. do użytku szkolnego w szkołach wydziałowych i innych żeńskich dzieło p. Julii Selingerowej pod tytułem: „Obowiązki kobiety każdego stanu w zakresie gospodarstwa domowego.“

= **Egzamina kwalifikacyjne** na nauczycieli i nauczycielki szkół ludowych pospolitych i wydziałowych, na luty r. b. przypadające, zaczną się dnia 15 lutego. Zgłaszać się o pozwolenie mają prawo a) kandydaci (kandydatki), którzy uzyskawszy w seminaryum świadectwo dojrzałości, odbyli przepisaną praktykę szkolną (kandydaci trzechletnią, kandydatki dwuletnią), b) nauczyciele, posiadający dawniejsze kwalifikacye na nauczycieli szkół wiejskich lub trywialnych lub na pomocników. Kandydaci (kandydatki), którzy wyjątkowo otrzymali pozwolenie od c. k. Ministeryum oświecenia, wniosą podania z dołączeniem tego pozwolenia dla uwiadomienia komisyi, iż w tym terminie przystąpią do egzaminu. Podania wszystkich tych kategoryi, zaopatrzone w przepisane załączniki, jako to: w metrykę, świadectwo dojrzałości lub dawniejsze świadectwo kwalifikacyjne, życiorys, dekrety nominacyjne, poświadczające odbytą praktykę szkolną, tudzież w adres dokładny zgłaszających się z wymienieniem ostatniej poczty, należy wnieść do dyrekcyi komisyi egzaminacyjnej we Lwowie, Chorążczyzna, ulica Kalecza l. 5, do dnia 3 lutego włącznie. Podań, po tym terminie wniesionych, jakoteż bez dokładnych adresów, komisya nie uwzględni.

(—) **Zgromadzenie tygodniowe** towarzystwa politechnicznego odbędzie się jutro, w sobotę, o godzinie 6 wieczorem, w sali rysunkowej miejskiego muzeum przemysłowego w ratuszu. Na porządku dziennym: Wykład p. Thulliego „O oznaczeniu sił zewnętrznych belek kratowych za pomocą ugięcia“ i wybór komitetu przedwyborczego.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani P. B. cztery sztuki koronek brukselskich, żółtych, wartości 150 zł. — Pani H. Z. zgubiła w zabudowaniu teatralnem branzoletę złotą z niebieską emalią, pani zaś M. S. w rynku woreczek z kwotą 4 zł. i z kilku markami pocztowemi. — Złożono kartę zastawniczą gal. zakładu kredytowego nr. 16.405.

⁂ **Pożar** na obszarze dworskim w Lipowej, w powiecie żywieckim, zniszczył stóg pszenicy, wartości 3.650 zł. Strata była ubezpieczona. Poszlakowany o zbrodnicze podłożenie ognia 17-letni chłopak został aresztowany.

⁂ **Skutkiem poparzenia** się wrzącą wodą utracił życie 4-letni chłopczyk w Podemszczyznie, w powiecie cieszanowskim. Winnych zaniedbania nadzoru nad dzieckiem pociągnięto do odpowiedzialności.

⁂ **Ofiara zimy.** Wójt z Podgrodzia, w powiecie ropczyckim, Jędrzej Górka, wracając późnym wieczorem w stanie nietrzeźwym do domu, położył się pod lasem i skostniał na śmierć.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Axanstein nad jeziorem Czterech Kantonów członek szwajcarskiej rady narodowej Eberle z Einsiedeln; w Kaltern, w Tyrolu, autor dzieł teologiczno-filozoficznych ks. Józef Klentgen, w 72 roku życia.

— **Wylew Wisły.** Z miejscowości Wilgi nad Wisłą w Siedleckiem otrzymały dzienniki warszawskie wiadomość, że dnia 15 b. m., skutkiem utworzenia się nowego zatoru, jedenaście wsi stanęło pod wodą. Główny zator pod wsią Skurczą rozbito w piątek dynamitem. Mieszkańcy zalanych wiosek urządzili sobie tymczasowe schronienia na wyżynach. W mieszkaniach stoi woda. Ofiar w ludziach nie było.

— **Alarm w teatrze.** Przedwczoraj wieczór teatr na Wiedeniu w Wiedniu był widownią alarmu pożarowego. Bezpośrednio po rozpoczęciu przedstawienia jegomość jakiś na parterze przez nieuwagę położył swój kapelusz koło lampy rezerwowej i kapelusz ten się zatlił od lampy. Gdy swęd rozszedł się po sali, publiczność okazywać zaczęła niepokój; odezwały się nawet głosy „pali się!“ i wszyscy wstali z miejsc, a parter mianowicie był przepełniony. Jeden z aktorów oraz pełniący inspekcyę komisarz policyi ze sceny uspokoili publiczność, zapewniając, że nie ma najmniejszej podstawy do alarmu i najmniejszego niebezpieczeństwa, zaczem publiczność zajęła znowu miejsca i przedstawienie odbyło się już bez wypadku do końca.

— **Świadek pożaru cyrku** w Berdyczowie, kupiec warszawski p. G., który w przejeździe z Kijowa bawił tam chwilowo i nawet przez jednego ze znajomych izraelitów namawiany był, ażeby dla „zabicia wieczoru“ poszedł na widowisko cyrkowe, czego jednak dla zbytniego znużenia podróżą nie uczynił, podał dziennikom warszawskim wiele szczegółów o przebiegu strasznej katastrofy. Spał już twardo w hotelu, kiedy obudził go służący słowami: „Panie, straszne nieszczęście, cyrk się pali!“ Była godzina 9. Pan G. wybiegł natychmiast, jak stał, na ulicę, nie zważając na mróz kilkunastustopniowy. Cyrk, oddalony od hotelu może o 150 kroków, położony w zacieśnionem miejscu i posiadający jedno tylko, dość wąskie wyjście, stał już cały w ogniu, a w około roiły się tłumy ludzi lamentujących i rozpaczających. Policya i żołnierze wynosili już na plecach rannych, zemdlonych i trupy. Pan G, widział ofiary ze zgniecionemi klatkami piersiowemi, z połamanemi rękami i nogami, które pomimo pomocy lekarzy i felczerów, którzy zjawili się na miejscu strasznej katastrofy ze środkami opatrunkowemi, wkrótce umierały. Zdołano jednak wydobyć w ten sposób około 200 osób. W tym płonący dach z trzaskiem zapada się i pokrywa tych, którzy byli dalej od wyjścia. Oznaczyć ściśle liczby ofiar było niepodobnem, gdyż w ogólnym popłochu i zamięszaniu, oraz z powodu strasznego widoku tylu trupów, zdawało się, że setki ludzi śmierć poniosły. Opowiadający powyższe szczegóły p. G. nadmienia, że musiało zginąć około 200 osób, a drugie tyle poniosło mniej lub więcej ciężkie obrażenia. Zważywszy, że cyrk był przepełniony publicznością, a mieścił w sobie około 1.000 widzów, liczba ofiar przez opowiadającego podana nie zdaje się być przesadzoną. - Pokazuje się, że o przedsiębraniu jakichś ostrożności na wypadek ognia, grożącego natychmiastowem spaleniem drewnianego cyrku, nikt nie pomyślał i sikawek ręcznych, ani też straży wewnątrz budynku nigdy nie stawiano. Trupa cyrkowa niewiele posiadajac koni, głównie składała się z akrobatów, ludzi latających i rozmaitych skoczków, dla których nad areną u sufitu rozwieszono całą sieć sznurów i lin z trapezami. Wiele zatem mówi, że pożar wybuchł w skutek zapalenia się tych sznurów. Przypuszczalnie można liczyć, że od zapalenia się sznurów do przejścia płomieni na wiązanie drewniane dachu upłynęło od 6 do 10 minut. Był to czas dostateczny do opróżnienia wszystkich miejsc, gdyby były trzy lub cztery wyjścia. Tymczasem ogarnięci panicznym strachem widzowie, skupili się wszyscy przy jedynem wyjściu i nastąpiło w całej grozie powtórzenie strasznej katastrofy *Ringteatru*. Kto się znalazł w tym tłoku, ten już nie wyszedł, i jak można sądzić z kilkunastu trupów, wydobytych wcześnie, wiele osób śmierć poniosło z uduszenia we wzajemnym śmiertelnym uścisku. Większa część tłoczących się zginęła również w skutek uduszenia, od dymu, który po zapaleniu się dachu i bocznych ścian napełnił wnętrze budynku. Pożar wybuchł o godzinie 9tej, a więc w połowie widowiska. Na wieść o strasznem nieszczęściu cała ludność wybiegła na ulice, wszyscy jednak potracili głowy, i nikt na razie nie myślał o gaszeniu ognia. Znaleźli się jednak przytomniejsi mieszkańcy, którzy z narażeniem własnego życia zbliżyli się do wyjścia i usiłowali ratować ściśniętych widzów. Po większej części jednak wydobywano już trupy, albo też nieprzytomnych. Liczby ofiar nie prędko jeszcze zapewne będzie można oznaczyć z wszelką dokładnością. Do południa w niedzielę poznano między trupami 96 osób, które tego samego dnia pochowano. Zabrakło w miejscu trumien, musiano je sprowadzić z Kijowa. Po bliższem rozejrzeniu się w ofiarach przekonano się, że na ludność chrześcijańską wypada ich prawie połowa, a w tej liczbie naliczono dotąd 37 żołnierzy. Ze stukilkudziesięciu rannych 30 umarło już w niedzielę do południa. — Od dra Paszkowskiego z Berdyczowa otrzymał *Wiek* następujące szczegóły o katastrofie: Pożar wszczął się około godziny 10 wieczorem, w stajni cyrkowej. Po upływie pół godziny cały budynek cyrkowy przedstawiał już tylko szkielet ruin, rzucony nad setkami uduszonych lub spalonych ofiar. Ani jeden okrzyk nie wyszedł, a przynajmniej nie dał się słyszeć z wnętrza płonącego budynku, albowiem szybko powstały gęsty dym zatamował głos wszystkim ofiarom. Mgła silna przeszkadzała dymowi rozpostrzeć się po mieście i nie pozwoliła rozpoznać na razie całej doniosłości katastrofy. Liczba osób, które zginęły z pewnością, wynosi 348; reszty, których brakuje ze znanej już cyfry (620) widzów nie odszukano dotąd. Polaków padło ofiarą około ośmdziesięciu. Budowa cyrku przyczyniła się wiele do spotęgowania katastrofy. Wejścia boczne były zabite deskami, a do głównego prowadził korytarz wązki, który załamywał się u wchodu. Tam to właśnie tłum widzów znalazł grób dla siebie. Dodać należy, iż dwa piece przy wchodzie tamowały również przejście, swobodne, a i sznur rozciągnięty i tworzący rodzaj zagrody, przeszkadzającej wejściu do cyrku osobom nieopatrzonym w bilety, przyczynił się do zguby uciekających. Główną jednak przyczyną tak ogromnej klęski był strach paniczny, jaki ogarnął wszystkich ratujących i ratowanych zarówno. Mnóstwo rodzin osieroconych i przywiedzionych zostało do nędzy przez zgon tych, którzy dla nich na chleb pracowali. Organizuje się tu pomoc dla nich i uprasza o rychłe nadsyłanie zewsząd zasiłku. — Obiegały pogłoski, że pożar powstał z podpalenia, stanowczo jednak zaprzeczono temu urzędownie. W mieście zupełna stagnacya, wszystkie sklepy pozamykane. Ponieważ wszyscy prawie mieszkańcy zbiegli się w pobliżu zgliszcz cyrku, złodzieje przeto jak kruki i sępy, korzystając z ogólnego zamieszania, rozpoczęli haniebne swe dzieło po mieszkaniach i sklepach Musiano dla zabezpieczenia mienia mieszkańców urządzić patrole i porozstawiać straże. Miasto nadto podzielono na 24 okręgi, z ustanowieniem dla każdego okręgu opiekuna rodzin pozostałych po ofiarach. Otwarte zostały składki publiczne dla sierot i wdów po spalonych w cyrku osobach. — Berdyczów jest od roku 1846 miastem powiatowem, oraz stacyą drogi żelaznej Brzesko-Kijowskiej, o 436 wiorst odległą od Brześcia Litewskiego, a o 172 od Kijowa. Według obliczeń z roku 1865 miał Berdyczów ludności 52.726, w tej liczbie 24.798 mężczyzn i 27.928 kobiet. Z cyfry ludności 1865 roku, obliczano 47.224 żydów, 2.380 prawosławnych, 1.400 katolików, 515 roskolników i 106 ewangelików. Od roku 1865 ludność tego miasta bardzo znacznie się zwiększyła. Berdyczów jest miastem handlowem, którego obrót roczny ma czynić przeszło 40 milionów rubli.

W sprawie zasądzonego niedawno kasyera fundacyj dobroczynnych w Moskwie, Mielnickiego, który twierdził, że sumę 300.000 rubli zgubił“ w drodze z banku do biura, teraz dopiero nastąpiło stanowcze wyjaśnienie. Jak bowiem donoszą depesze z Moskwy, wielką część owej sumy znaleziono u córki i syna Mielnickiego, oraz u jednego z kupców. Brak jeszcze tylko kilkudziesięciu tysięcy rubli Syn Mielnickiego umknął.

— **Bociana** samotnie błąkającego się po zamarzniętem polu widziano w tych dniach we wsi Dobrzykowie, w Płockiem. Widocznie biedny ptak musiał być gdzieś w okolicy na łaskawym chlebie chowany, zkąd wymknął się i zbłąkał.

— **Podkop.** W więzieniu w Tomsku odkryto podkop, mający 10 sążni długości. Podkop nie był jednak jeszcze ukończony i żaden z więźniów nie umknął.

— **Mnóstwo fałszywych banknotów** 25-rublowych ukazało się w ostatnich dniach w obiegu w Petersburgu. Dzienniki tamtejsze przestrzegają przed niemi publiczność.

— **Klęska głodowa**, według dzienników rossyjskich, zagraża gubernii chersońskiej, zwłaszcza zaś powiatowi tyraspolskiemu. Jeszcze w lipcu z powodu zupełnego nieurodzaju musiano tam karmić bydło samą słomą. W jesieni zabrakło już i słomy, zaczęto więc bić woły i krowy. W niektórych wioskach ukazał się nawet tyfus głodowy, któremu całe rodziny ulegają.

— **Koleje w Australii.** Jeden z dzienników sidnejskich opowiada: Dawno już zamierzona i w różnej formie projektowana droga żelazna na przełaj całego kontynentu australskiego stanowczo już została postanowiona Kolej ta połączy Brisbane w Queensland z Port Darwin w zatoce Karpentaryjskiej i ma być wybudowana w ciągu półosma roku. Z liniami nadbrzeżnemi, które już są gotowe a wejdą w całość tej drogi żelaznej, długość jej wynosić będzie przeszło 1.000 mil angielskich. Prowincya Queensland rozwija się tak nadzwyczajnie szybko, że od r 1869 wybudowała sama około 8.000 takich mil dróg żelaznych, na których ruch jest bardzo znaczny.

— **Wśród zabobonnej ludności** hrabstwa torontalskiego na Węgrzech kwitnie jeszcze znahorstwo, a ostatniej jesieni władze dowiedziały się o fakcie, iż w gminie Mohola żyje stara włościanka, uważana za znahorkę, która w ostatnich latach lekami swojemi trzydziestu osobom skróciła życie, a przeszło 12 wprost zabiła. Uwięziono tę potworną kobietę, a w tych dniach sąd zarządził ekshumacyę zwłok jej ofiar. Szczątki tychże przesłano do analizy chemicznej do Pesztu.

— **Trzęsienie ziemi** obserwowano dnia 11 b. m. rano w okolicach Archeny, Murcyi i Alcantarilli w Hiszpanii. Katastrofy nie było nigdzie.

— **W kopalni siarki** pod Lercarą w Sycylii dnia 13 b. m. przy spuszczaniu się górników do szybu załamała się drabina i przeszło 20 ludzi spadło w przepaść. Natychmiast zarządzono roboty, celem niesienia pomocy nieszczęśliwym, niewiadomo jednak dotychczas, ilu z nich życie utraciło.

— **Wśród oznak otrucia** zachorowała w tych dniach w Breitensee pod Wiedniem cała rodzina, złożona z małżonków Welserów i trojga ich dzieci, po spożyciu zupy łazankowej. Ojciec i jedno z dzieci już umarli, reszta chorych znajduje się w szpitalu. Z dochodzenia okazało się, że jedno z dzieci Welserów, bawiąc się na ulicy, znalazło paczkę z łazankami i przyniosło ją do domu, a matka ugotowała łazanki, które widocznie były zatrute.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Koleje rządowe galicyjskie.** *Politische Correspondenz* podaje sprawozdanie o stosunkach finansowych i eksploatacyjnych kolei żelaznych rządowych, których administracya w obce ręce oddaną została. Z tych kolej Tarnowsko-Leluchowska z odnogą od granicy do Orłowa wykazała dochodu 353.204 zł., rozchodu 352.053 zł. Czystego zysku 1.151 zł. Dochód zwiększył się w stosunku do roku poprzedzającego o 10.087 zł., a koszta administracyjne zmniejszyły się o $3\frac{1}{2}$ prc., ztąd ów rezultat względnie korzystny. Zwiększyła się też liczba podróżnych, a natomiast ilość przewożonych towarów była cokolwiek niższą. Kolej naddniestrzańska. Dochód 397.223 zł, (t. j. o 19.986 zł. mniej, niż w roku poprzednim). rozchód 345 290 zł. (mniejszy o 19.980 zł.) Czysty zysk 51.932 zł.

OSTATNIA POCZTA

Na wczorajszem pierwszem po feryach świątecznych posiedzeniu Izby panów prezydent Izby poświęcił przedewszystkiem kilka słów gorących pamięci zmarłego członka Izby hr. Thuna, poczem nowo mianowani członkowie hr. Grüne i Czedik złożyli przyrzeczenie. Między nadeszłemi do prezydyum Izby pismami znajduje się także pismo, zawiadamiające o złożeniu mandatów przez członków komisyi szkolnej. Z porządku dziennego Izba panów przyjęła ustawę zmieniającą niektóre postanowienia w dodatkowej ordynacyi wyborczej do Rady państwa co do galicyjskich okręgów wyborczych z gmin wiejskich, następnie ustawę o postępowaniu w sprawach uznania za zmarłe osób zaginionych z wiadomą zmianą w paragrafie mówiącym o rozwiązywaniu małżeństw Wreszcie przystąpiono do wyboru komisyj. Dzień następnego posiedzenia nie został oznaczony.

Do *Pokroku* telegrafują z Wiednia, że dep. Chlumecky prosił prezydenta Izby dr. Smolkę, aby socyalno-polityczny wniosek zjednoczonej lewicy został postawiony na porządku dziennym jednego z posiedzeń w przyszłym tygodniu Dr. Smolka miał uczynić zadość tej prośbie i pierwsze czytanie wniosku Chlumeckego, Tomaszczuka, Herbsta, Koppa i Sturma wyznaczył na dzień 23 b. m.

Na onegdajszem posiedzeniu komisyi budżetowej Izby deputowanych referował dep. Hausner o rubryce „tytoń“. Według wyjaśnień referenta dochód istotny ze sprzedaży tytoniu w roku 1882 po zamknięciu rachunku przewyższy znacznie dochód preliminowany. Na podstawie tego wnosi dep. Hausner, aby w budżecie na r. 1883 podnieść pozycyę dochodu ze sprzedaży tytoniu o 352 000 złr., skutkiem czego cała suma preliminowana ma wynosić 6,720.000 złr. Komisya przychyliła się do wniosku p. Hausnera po krótkiej dyskusyi między sprawozdawcą a posłami Heilsbergiem i Neuwirthem, którzy sprzeciwiali się zamieszczeniu w referacie ustępu o wzroście dobrobytu, objawiającym się większemi dochodami z podatków, poczt i telegrafów, tudzież większemi wkładkami w kasach oszczędności.

Przy tytule „dochody dyrekcyi generalnej“ wnosi i przeprowadza referent dep. Hausner wstawienie 563 000 złr. zamiast preliminowanych 447.200 złr.

Komisya obradująca nad przedłożeniem rządowem o niesieniu pomocy publicznej Tyrolowi i Karyntyi po trzygodzinnych naradach ogólnych wybrała na onegdajszem posiedzeniu dwóch referentów mianowicie dep. dr. Grefa dla akcyi pomierniczej w Tyrolu, zaś hr. Goessa dla takiejże akcyi w Karyntyi. W ciągu rozpraw nad przedłożeniem rządowem zarzucano z kilku stron, że preliminowana dla Tyrolu suma 4 milionów zł., ze względu na ogrom katastrofy, jest niewystarczającą i żądano podniesienia preliminowanej kwoty o 2 miliony złr., czemu jednak sprzeciwił się stanowczo reprezentant rządu szef sekcyi Kubin.

Do *Politik* telegrafują, że hr. Belcrediemu dodany zostanie dep. Chamiec jako korreferent o noweli do ustawy przemysłowej.

Komisya szkolna Izby panów ukończyła obrady nad wnioskami podkomisyi i poruczyła hr. Falkenhaynowi wypracowanie sprawozdania.

Według dzienników czeskich rząd wniesie niebawem do Rady państwa przedłożenie osobne o zapomogach dla dotkniętych powodziami okolic czeskich.

W sprawie galicyjskiej kolei transwersalnej pisze najświeższy *Fremdenblatt*: „Ponieważ galicyjska kolej transwersalna, 54 mil długa, ma być już w październiku 1884 r. oddaną na użytek publiczny, domyślić się łatwo, że budowa musi być prowadzona z możliwym pospiechem. Po ostatecznem wytknięciu i zatwierdzeniu trasy tej kolei, główne tu zadanie stanowi rozdanie robót szczegółowych, zbudowanie dróg dla dowozu materyału budowlanego, przedewszystkiem zaś w przeprowadzenie wykupna gruntów pod budowę kolei. Cała linia przeznaczona do wybudowania, została podzielona na dziewięć sekcyj, wykonanie wszystkich pojedyńczych przedmiotów oddano już przedsiębiorcom, kilka tysięcy robotników zatrudnionych jest na całej linii wykonaniem tych robót, które dadzą się uskutecznić w porze zimowej. W biurach pracują nad wygotowaniem planów szczegółowych, które jednak pierwej muszą być przedłożone do zbadania i zatwierdzenia inspekcyi generalnej. Wiadomo, że szyny i materyały potrzebne do budowy mostów zostały już zamówione, lokomotywy zaś i wagony będą zamówione dopiero w ciągu bieżącego roku. Według dotychczasowych dyspozycyj nie można wątpić, że kolej cała stanie w terminie oznaczonym a może nawet przed upływem czasu przepisanego do jej wykończenia. Nazwaliśmy już dawniej kwestyę wykupna gruntów w Galicyi jedną z najtrudniejszych; doświadczenie też, jakiego rząd nabył w tym kierunku przy budowie Tarnowsko-Leluchowskiej kolei, zniewoliło go głównie do tego, że postanowił oddać budowę koleji transwersalnej w ręce prywatnego przedsiębiorstwa; rząd bowiem w celu osiągnięcia pomyślnych rezultatów przy wykupnie gruntów nie może uciekać się do środków, jakich mogą używać osoby prywatne“.

W odpowiedzi na życzenia jenerał-gubernatora Moskwy car z okazyi Nowego roku oświadczył między innemi: W chwili kiedy Nowy rok rozpoczyna się powszechną ufnością w Boga i jego opiekę nad Rossyą, cieszę się, że niedaleki już dzień, w którym Moskwa i cała Rossya połączy się z nami przed świątynią w Kremlu do wielkiej uroczystości religijnej.

Nordd. All. Ztg. donosi, jak o tem była wzmianka w części wczorajszego nakładu, że cesarz Wilhelm polecił pruskiemu ministrowi skarbu, ażeby na czas choroby podsekretarza stanu Böttichera objął czasowo zastępstwo ks. kanclerza, który także jeszcze jest słaby. Stan Böttichera polepszył się wprawdzie, ale aby zupełnie przyjść do siebie, Bötticher będzie musiał usunąć się na czas pewien od spraw publicznych.

Sejm szwedzki został przedwczoraj otwarty przez króla. Przedłożony sejmowi budżet wykazuje 1,700.000 koron nadwyżki.

Książę Napoleon znajduje się ciągle w Conciergerie do rozporządzenia sądu, który bez żadnej interwencyi rządowej z całą swobodą poweźmie dalsze uchwały. Na żądanie aresztowanego księcia dodany mu został do towarzystwa pułkownik Brunet.

W parlamencie francuskim istnieje dążność odrzucenia wniosku Floqueta, a przyjęcia wniosku dep. Favre, który żąda aby zamiast formalnego zakazania pobytu we Francyi pretendentom do tronu francuskiego wydano ustawę, upoważniającą rząd do faktycznego zakazania pobytu, gdyby to uważał za konieczne.

W depeszy telegraficznej z Londynu donoszą pod d. 15 b. m., że w tamtejszych kołach dyplomatycznych utrzymuje się przekonanie, iż układy gabinetu londyńskiego z Watykanem ukończone zostaną w ciągu dwóch tygodni. Reprezentantem Anglii przy Watykanie ma zostać Plunkett, Kuryę rzymską reprezentować ma w Londynie jeden z angielskich prałatów, który otrzymał tytuł Monsignora.

Z Rzymu donoszą pod dniem onegdajszym, że we Florencyi odbywały się przez dwa dni demonstracye irrendystów. Pewna liczba rekrutów brała udział w tych demonstracyach. Minister wojny poruczył jednemu z wyższych oficerów zbadanie sprawy. Dokonano licznych aresztowań.

Z Belgradu donoszą, że podpułkownik Petrowicz został zamianowany ministrem robót publicznych.

Z powodu nadania wielkiej wstęgi legii honorowej wielkiemu wezyrowi, a wielkiego krzyża oficerskiego tejże legii podsekretarzowi spraw zagranicznych Artem effendemu i wielkiemu mistrzowi obrzędów Munir-bejowi, zapowiadają dzienniki przywrócenie dawnej przyjaźni pomiędzy Turcyą i Francyą. Rezultat ten należy zawdzięczać pojednawczemu usposobie margr. de Noailles. Dzienniki winszują Porcie tego pomyślnego rezultatu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 19 stycznia. Komisya budżetowa Izby deputowanych obradowała wczoraj nad budżetem ministerstwa oświaty. Na zapytanie dep. Sturma oświadczył p. minister oświaty, że rząd w sprawie czeskiej szkoły w Wiedniu trzymał się ściśle ustawy szkolnej i ustaw zasadniczych państwa. Kwestya charakteru publicznego tej szkoły rozstrzygnięta będzie prawnie, gdyby założyciele szkoły dopominali się rzeczywiście o to; zamiar taki nie istnieje wszakże obecnie. Nie może być tedy mowy o wnioskach wysnuwanych z zezwolenia na otwarcie szkoły czeskiej w Wiedniu, a tem mniej o obawach czechizowania stolicy. Czeska szkoła prywatna w Wiedniu otrzyma plan naukowy, który wymagać będzie także zupełnej znajomości języka niemieckiego, a który musi uzyskać zatwierdzenie krajowej władzy szkolnej.

Berlin, 19 stycznia. *Nordd. Allg. Ztg.* zaprzecza doniesieniu *Tageblattu* o demisyi sekretarza stanu Burhardta, który w skutek zbyt wielkiego natężenia w pracy zachorował. *Nordd. Allg. Ztg.* stwierdza zupełne porozumienie między Burhardtem a jego kolegami i ks. Bismarckiem.

Parlament rozpoczął obrady nad projektem podatku giełdowego wniesionym przez Wedela. Minister skarbu oświadczył, że cel projektu, t. j. pozyskanie nowych środków, posiada sympatye rządu, ale sam projekt jest niejasny a jego doniosłość źle jest wymierzona. W obecnej swej formie projekt nie nadaje się do przyjęcia; będzie to rzeczą komisyi wydobyć zeń to, co jest zdrowego i praktycznego.

Berlin, 19 stycznia. (*Tel. pr.*) Obiegają tu znowu pogłoski o blizkiem proklamowaniu konstytucyi w Rossyi.

Germania donosi o energicznem prowadzeniu robót fortyfikacyjnych koło Warszawy i Dęblina. Na wiosnę zbudowany zostanie most na Wiśle dla kolei Dąbrowskiej. Utworzone zostaną dwie nowe brygady saperów i sześć nowych parków telegrafu polnego.

Germania mniema, że obecność Giersa w Wiedniu obudzi znowu dyskusyę o stosunku wzajemnym mocarstw.

Berlin, 19 stycznia. (*Tel. pr.*) Do *Kreuzztg* donoszą z Paryża, że król Humbert telegrafował do swego ambasadora w stolicy Francyi, zapytując, jakie zamiary ma rząd francuski względem księcia Hieronima-Napoleona. Zapytanie to uważać należy jako akt troskliwości kuzynowskiej.

Strassburg, 19 stycznia. Z 56 członków wydziału krajowego 17 zaprotestowało przeciw wykluczeniu języka francuzkiego, oświadczyło jednak, że pozostaną nadal w wydziale.

Paryż, 19 stycznia. Minister spraw wewnętrznych zapowiedział w Izbie na sobotę przedłożenie rządowe w sprawie zapobieżenia dalszym możliwym manifestacyom pretendentów monarchicznych. Biura Izby obradować mają we wtorek równocześnie nad tem przedłożeniem i nad znanym wnioskiem Flocqueta (o wywołaniu z ziem francuskich wszystkich członków rodzin, które niegdyś zasiadały na tronie francuskim).

Dep. Cuneo d'Ornano, bonapartysta, interpeluje rząd o naruszenie ustawy z r. 1881 o rozlepianiu publicznych ogłoszeń, i oświadcza, że on sam rozlepiał manifest ks. Napoleona.

Interpelacya ta wzięta będzie pod obrady w poniedziałek.

Agence Havas donosi, że przedłożenie rządowe przeciw dalszym manifestacyom pretendentów będzie prawdopodobnie przyjęte, wniosek zaś Flocqueta z całą pewnością upadnie.

Pogłoska o wywołaniu z Francyi ks. Napoleona nie potwierdza się.

Dep. Lockroy zainterpelować ma dziś ministra wojny, czyli książąt orleańskich zamyśla pozostawić na piastowanych przez nich komendach wojskowych.

Paryż, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Małżonka księcia Napoleona ma przybyć do Paryża. Książę powiedział, że nie spodziewał się, aby jego manifest znalazł taki rozgłos. Legitymiści są niezadowoleni, że ks. Napoleon ich uprzedził. Wydalenie księcia z granic Francyi jest pewnem. Mówią nawet, że książę już tej nocy został wywieziony za granicę. Według innej wersyi wydalenie nastąpi jutro.

Petersburg, 19 stycznia. (*Tel. pryw.*) Aksakow ogłasza ustępy z zapisków gen. Skobelewa o ostatnim pobycie w Paryżu. Skobelew utrzymuje w nich, że nie miał mowy do studentów serbskich, tylko prowadził z nimi zwykłą pogadankę. Camille Farcy ogłosił jego słowa w formie mowy. Generał chciał zaprzeczać, ale odwiedli go od tego Gambetta i pani Adam. Ponieważ *France* dobrze podała myśl jego mowy, postanowił zatem milczeniem wpłynąć na wywołanie zarówno pożytecznej dla Rossyi jak dla Francyi podejrzliwości przeciwko Niemcom.

Skobelew zapewnia, że Gambetta powiedział do niego następujące słowa: „Dziękujcie Bogu, że nie macie parlamentu, inaczej gadalibyście przez sto lat, a nie zrobilibyście nic dobrego.“

Rzym, 19 stycznia. (*Tel. pryw.*) Organa *irredenty* ogłaszają list Manciniego z 13 grudnia 1864 do emigranta z Trydentu Egisto Bezzi na dowód, że minister spraw zagranicznych miał wówczas odmienne od dzisiejszych wyobrażenie o *irredencie*.

Popolo romano pisze: Francuski ambasador wyłuszczył Manciniemu powody aresztowania ks. Napoleona. Wiadomość podana przez *Gaulois*, jakoby król Humbert miał wiadomość o układaniu manifestu, jest zmyśloną. Nawet księżna Klotylda nic o tem nie wiedziała.

Konstantynopol, 19 stycznia. (*Tel. pr.*) O starciu między albańską i arabską gwardyą przyboczną sułtana doszły do wiadomości następujące szczegóły: Gwardzista Albańczyk szedł z zapalonym papierosem przez podwórze Ildizkiosku i uderzył żołnierza, który mu zabraniał palić, w skutek czego powstała bójka między albańskim i arabskim oddziałem straży. W bójce tej było 60 zabitych i ranionych. Oficerowie położyli koniec walce. Sułtan, przypuszczając wybuch buntu, był bardzo przestraszony. Oba bataliony gwardyi zostaną zapewne rozwiązane.

Konstantynopol, 19 stycznia. Porta otrzymała dziś notę angielską z zawiadomieniem, że Anglia na żądanie kilku mocarstw odracza zebranie się konferencyi dunajskiej na dzień 4 lutego. Porta dotąd nie odpowiedziała w kwestyi tej konferencyi.

Kair, 19 stycznia. Dziś pojawił się dekret kedywa, znoszący kontrolę finansową bez podania motywów.

Wiedeń, 19 stycznia. Na posiedzeniu Izby deputowanych rząd przedłożył żądanie dodatkowego kredytu 248.160 zł. na straż finansową.

Stowarzyszenie włościańskie wyższo-austryackie wniosło petycyę o opust 30 prc. podatku z powodu nieurodzaju. Obywatele miasta Gratzu petycyonują z powodu pewnych wadliwości w tamtejszych gimnazyach. Petycye z górnej Styryi w przedmiocie świętowania niedzieli w zakładach górniczych przyłączone zostały w całości do protokułu i przekazane komisyom.

Dep. Peez interpeluje ministra prezydenta dlaczego dotychczas nie zostało wprowadzone w wykonanie postanowienie traktatu berlińskiego w przedmiocie połączeń kolejowych z Turcyą, gdy inne punkta tegoż traktatu spiesznie wykonane zostały.

Dep. Sturm interpeluje przewodniczącego komisyi wybranej dla ustawy językowej, dlaczego komisya ta dotąd nie obradowała i czy prędko zamierza ukończyć swoje prace. W pośród burzliwych przerw z prawicy i oklasków z lewicy mowca wspomniał o udzielonem przez rząd pozwoleniu na założenie czeskiej szkoły ludowej w niemieckiem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu.

Przewodniczący komisyi językowej dep. Grocholski odpiera zarzuty uczynione tejże komisyi i zapowiada bliskie jej posiedzenie.

Następnie przystąpiła Izba do porządku dziennego.

Paryż, 19 stycznia. Kilka dzienników republikańskich mówi o tajnych stowarzyszeniach legitimistowskich istniejących pod nazwą związku katolickiego. Towarzystwa te rozwinięte na rozległą skalę i kierowane z Charette, mają na celu obalenie republiki nawet za pomocą siły oręża. W zachodniej i środkowej Francyi mają być urządzone 33 legje, do których nawet należy kilku oficerów i mają również istnieć składy broni.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 18 stycznia 1883, godzina 1. min. 40. Losy kredytowe 1·1·—, Węg. akcye kredyt. 274·50, Akcye anglo-austr. 115·30, Akcye banku Union 111·50, Akcye kolei Karola Ludwika 293·75, Akcye kolei północnej 272·—, Akcye kolei południowej 135·50, Akcye kolei Alföld. 166·- Akcye kolei Elżbiety 209·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 166 50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 158·50 Wiedeńskie losy 1 2·50, Akcye kolei Rudolfa —·- Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 93·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 97·50, Losy regulacyi Cisy 108·90, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 118·30, Akcye banku związkowego 105·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·17¼, Węgierskie losy 113·75, Marka niemiecka —.—, Usposobienie przygnębione.

Wiedeń, 18 stycznia 1883, godzina 5 min. 30. Akcye kredytowe 281·70, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 293·50, Południowa —·—, Renta papierowa 77·14, Galicyjskie listy zastawne 101·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 102 50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·52—, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 18 stycznia 1883, godzina 10, min. 40. Akcye kredytowe 280·10 Anglo-Austr. 114·75. Unionbank 111·40, Kolej Karola Ludw. 293·50, Południowa 135·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·52—. Rubel papierowy 1·17¼ Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 18 stycznia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·— do 11·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł.. kukurudza —·— do — — zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·25 do 31·50 zł. Buda-Peszt: Przenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.53 do 9·55 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 13 37 zł. Berlin: Pszenica żółta)(maj—czerwiec) 181·— m, żyto —·— m., spiritus 52·—, olej rzepakowy 68·20 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·10 fr., olej rzepakowy 87·25 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 19 stycznia 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 750.0mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 7.6°C. Psychrometr wilgotny — 8 6°C. Prężność pary 1.8mm. Wilgoć 72%. Zachmurzenie 8. Wiatr Sl. Ozon 8.

Temperatura powietrza — 6.1°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 777.7mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^{0}50' \quad \lambda = 41^{0}41' \quad$ w. = 340m.5

18 stycznia 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$744,_{8}$	$745,_{75}$	$745,_{5}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$-4,_{2}$	$-7,_{2}$	$-9,_{4}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$-5,_{2}$	$-8,_{1}$	$-10,_{2}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$2,_{6}$	$2,_{0}$	$1,_{6}$
Wilgotność powietrza względna w %.	78	76	76
Stan nieba.	4	2	8
Kierunek wiatru.	se.	se.	s.
Moc wiatru	1	1	2
Ilość opadu mierzona o 2h 0,mm.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — $3,_{8}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h $8,_{5}$.			

Uwaga. φ oznacza szerokość geograficzną, λ długość geograficzną biorąc południk, oddalony o 20° na zachód od Obserwatoryum Narodowego w Paryżu, jako pierwszy w oznaczeniu wysokości nad normalnym znakiem morskim w Pola. Spostrzeżenia robią się o godzinie 2giej po południu, 9tej wieczór, i 7mej z rana, a odpowiadają czasom 2h, 9h., i 19h. Barometr zawsze jest zredukowany do temperatury 0°. Termometr suchy wyznacza zarazem temperaturę powietrza. Prężność pary w powietrzu odpowiada ciśnieniu słupka rtęciowego w milimetrach, równoważącego tę prężność Wilgotność względna wynosi 100 %, jeżeli powietrze jest nasycone parą przy pewnej temperaturze i pewnym stanie barometru. Najwyższa i najniższa temperatura, jaka była w czasie od 9tej wieczór jednego dnia do 9tej wieczór drugiego, odczytuje się o godz. 9tej wieczór drugiego dnia.

Bastgen Antonina, bez zatrudnienia, l. 55, na zgorzelinę — Gottlieb Lea, córka parasolnika. l. 8, na błonicę. — Klapn Kalmanm, syn za-

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 18 stycznia 1883.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	waluta austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	2 2	59	295	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	165	50	168	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	2 8	—	303	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98	20	99	20
„ „ „ 4 pr. w. a.	89	50	91	—
„ „ „ 5 pr. okresowe	98	20	99	20
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86	50	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	100	75	101	75
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	40	101	40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	—	103	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	94		96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97	25	98	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ Stanisławowa	25	—	27	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	56	5	66
Dukat cesarski	5	59	5	69
Napoleondor	9	48	9	58
Półimperyał	9	73	9	85
Rubel rossyjski srebrny	1	63	1	63
„ „ papierowy	1	16—	1	18—
100 marek niemieckich	58	40	59	20
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 16 stycznia 1883

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	77.15	77.30
luty-sierpień	77.15	77.30
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.70	77.85
kwiecień-październik	77.75	77.90
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	119.—	120.—
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	130.20	130.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	139.—	—.—
„ „ 1864 po 100 zł.	168.—	168.50
„ „ 1864 po 50 zł.	167.50	168.—
Renty Com. po 42 lir austr.	39.—	40.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	146.—	—.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.05	92.20
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	95.95	96.10
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	96.75	97.25
Galicyi	97.50	97.90
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	98.—	98.50
Węgier	97.50	98.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	114 75	115.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	280.75	281.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	850.—	860.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	836.—	838.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	584.—	586.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	209.25	209.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2713.—	2718.—
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	293.50	294.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	167.—	167.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	325.75	326.25
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	135.50	135.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	158.50	159.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	98.90	99.15
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.—	99.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.—	91.—
„ „ „ „ po 5 proct.	98.10	98.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.10	98.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.—	101.25
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	— —	102.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101.30	101.45
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.-	101.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94.40	94 80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.—	94.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.25	105.75
„ „ po 100 zł. w. a.	103.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.75	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.25	93.50
z r. 1867	99.25	100 —
z r. 1868	95.25	95.75
z r. 1872	93.75	94.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92.20	92.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	171.50	172.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.75	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.25	108.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.—	18.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	38.50	39.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	37.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.75	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	54.—	54. 0
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.50	48.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.75	26.25
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—.–
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.75	28 25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37 25	37.75
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.70	120.—
Paryż za 100 fr.	47.45.—	47.50.—

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.64.—	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50.50	9.51.50
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 18 stycznia 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	25
„ „ „ w srebrze	77	75
Renta w złocie	96	10
5% austr. renta marcowa	92	15
Akcye banku wiedeńskiego	834	—
„ „ kredytowego	282	10
Londyn	119	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	51½
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	75

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 85. (310 2—2)

W celu stałego obsadzenia posad nauczycielskich w okręgu złoczowskim rozpisuje się niniejszem konkurs na następujące posady.

I. w powiecie złoczowskim:

a) przy szkołach etatowych z płacą 300 zł. w. a

1. w Białogłowach, 2. w Jarosławicach, 3. w Kabarowcach, 4. w Kniażu, 5. w Ostrowczyku, 6. w Rozhadowie, 7. w Werhobużu, 8. ewentualnie i w Zulicach.

b) przy szkołach filialnychz płacą 250 zł. w. a

1. w Bohutynie, 2. w Chyłczycach. 3. w Jasienowcach, 4. Manajowie, 5. Iwaczowie, 6. w Koropcu, 7. w Kruhowie, 8. w Ostaszowcach, 9 w Skniłowie, 10. w Sciance, 11. w Stawnej, 12. w Tustogłowach, 13 w Zakomarzu, 14. w Zaszkowie.

c) posady młodszych nauczycieli z płacą 270 zł. przy szkołach

1. w Gołogórach, 2. w Białym kamiemieniu, 3. Sassowie.

II. w powiecie brodzkim:

a) przy szkołach etatowych z płacą 300 zł. w. a.

1. w Baryłowie, 2. w Ciszkach, 3. w Dubiu, 4. w Kadłubiskach, 5. w Korsowie, 6. w Nakwaszy, 7. w Ponikwie, 8. w Starobrodach, 9. w Blichu, 10. ewentualnie w Szczurowicach.

b) przy szkołach filialnych z płacą 250 zł. w.a.

1. w Batyjowie, 2. w Bielawcach, 3 w Bołdurach. 4. w Grzymałówce, 5. w Hucie pieniackiej, 6. w Jaśniszczach, 7 w Kustyniu, 8. w Kutyszezach, 6. w Raźniowie, 10. w Reniowie

e) przy szkole VII klasowej żeńskiej w Brodach na 2 posady starszych nauczycielek z płacą 600 zł., w razie promocyi młodszej nauczycielki, na jednę posadę starszej nauczycielki z kwalifikacyą do szkół wydziałowych z grupy II. i na jednę młodszej nauczycielki z płacą 360 zł w. a. z tem nadmienieniem, iż w braku kompetentek z żadaną kwalifikacyą na posadę starszej nauczycielki, i podanie nauczyciela przyjętem będzie.

Termin podań za pośrednictwem swych władz przełożonych wnosić się mających, oznacza się do końca lutego 1883, z tem zastrzeżeniem, iż podania bez wykazu służbowego i dotyczących wszystkich dokumenentów, tak służbowych, jako też i kwalifikacyjnych i metryki chrztu przyjęte nie będą

Z c. k. Rady szkol. okręg.
Złoczów, dnia 8 stycznia 1883.

L. 204. (359 2 3)

Posada ewentualnie więcej posad systemizowanych dyetaryuszów tabularnych przy c. k sądzie krajowym lwowskim z płacą dzienną 1 zł. 30 ct. w. a. prawem posunięcia się na wyższą płacę dzienną 1 zł 80ct w. a i prawem emerytury (prowizyi) po upływie 10 letniej służby są do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę mają wnieśc swe podania z wykazem wieku, biegłości w manipulacyi sądowej, wiadomości języków krajowych (polskiego. ruskiego i niemieckiego) tudzież języka łacińskiego i złożenia egzaminu tabularnego w myśl rozporządzenia z dnia 10 czerwca 1855 Nr. 101 Dz u. p. do dnia 28 lutego 1883 do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. 60 Dz u. p. ukwalifikowani w ogóle do posad urzędników manipulacyjnych przy nadaniu powyższych posad o tyle tylko uwzględnieni zostaną o ile takowi powyż wymaganą specyalną kwalifikacyę wykażą.

Z Prezydyum c. k. wyższego sądu krajowego
Lwów, dnia 16 stycznia 1883.

L. 369/pr. (336 3—3)

Przy szkole fachowej dla stolarstwa i snycerstwa w Zakopanem jest od roku szkolnego 1883/4 do obsadzenia po sada nauczyciela rysunków za rocznem wynagrodzeniem w kwocie Tysiąca (1000 zł. w.a. Rzeczona posada kontraktowa może być obustronnie na pół roku wypowiedzianą, jednakże przy zadowalającej służbie może być ta kontraktowa posada zamienioną na stałą posadę państwową.

Przy obsadzeniu tej posady będą uwzględnieni tylko tacy kompetenci, którzy mogą wykazać dostateczną czynność nauczycielską w rysunkach z wolnej ręki, lub artystyczno-przemysłowych, albo co najmniej gruntowną naukę rysunków pobieraną w technicznym lub artystycznym zakładzie naukowym.

Przy równem uzdolnieniu otrzymają pierwszeństwo kompetenci, którzy wykażą iż oddawali się zatrudnieniu praktyczno-przemysłowemu.

Kompetenci nie władający dokładnie językiem polskim, w mowie i piśmie i nie będący w stanie udowodnić tej znajomości języka polskiego dokumentami, nie będą uwzględnieni. Również wymaga się od kompetentów, by już z dniem 1 kwietnia 1883 mogli być do dyspozyci c. k Ministerstwa wyznań i oświaty.

Podania należycie ostemplowane, zaopatrzone świadectwami, ewentualnie także dowodami artystycznych robót, należy z dołączeniem opisu przebiegu życia, wnosić do protokołu podawczego Ministerstwa wyznań i oświaty do 27 lutego 1883.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie, dnia 14 stycznia 1883.

L. 1039. (340 3—3)

Konkurs na posady: a) jednego kontrolora przy głównej kosie pocztowej we Lwowie z poborami IX klasy rangi: b) dwóch, ewentualnie więcej oficyałów pocztowych z poborami X klasy rangi; c) trzech, ewentualnie więcej asystentów pocztowych z pobo rami XI klasy rangi, za kaucyami ad a) 1100 zł., ad b) 600, ad c) 400 zł

Podania należy o posadę pierwszą do trzech, o resztę posad zaś do czterech tygodni wnieść w c k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów, 15 stycznia 1883.

Z. 3384. (101 3—3)

Bei dem k. k Lottoamte in Lemberg ist eine unentgeldliche Amts-Praktikanten-Stelle zur Erledigung gelangt.

Bewerber, welche das 17 Lebensjahr überschritten haben müssen, können ihre mit 50 kr. Stempelmarke versehenen Gesuche unter Nachweisung der, mit gutem Erfolge absolvirten Studien eines Unter-Gymnasiums oder einer Unter-Realschule und der Kenntniß der polnischen und deutschen Sprache bis 29 Jänner 1883 hieramts überreichen.

K. k. Lottoamt
Lemberg, am 1 Jänner 1883.

Licytacye.

L 7398. (348 1—3)

W dniach 26 stycznia 1883, 23 lutego 1883 i 30 marca 1883, zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Haliczu przymusowa spredaż realności nietabularnej pod nr. konsk. 33 stary, 90 nowy, w Łanach położonej, dłużnika Danyła Capara własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 137 złr. 27 ct. w a. z pn.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 550 złr. w. a.

Wadyum wynosi 55 złr. w a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.
Halicz, dnia 6 grudnia 1882.

L 2204. (46 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Eisika Drukmana przeciw spadkobiercom Jakóba Jwanickiego pto 55 złr. w. a. z pn. na dniach 12 lutego 1883, 12 marca 1883 i 13 kwietnia 1883 w sądzie, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności miejskiej Jakowa Iwanickiego własnej, ciała tabularnego niestanowiącej pod l. 205 w Demyczu powiatu politycznego Śniatyn, położonej na 223 złr. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 23 złr w. a.
Zabłotów, dnia 31 marca 1882.

L 12653. (256 2- 3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności wysokiego skarbu w ilości 64 złr. 21 ct. z pn. przymusowy jawny przetarg należących jak dom IX pag 54—62 n. 16 do dłużnika Eizyga Konstantin na 281 złr. 49 ct. ocenionych 3/8 części realności pod liczbą 170/55 w Sokalu, dnia 13 lutego 1883, 13 marca 1883 i 18 kwietnia 1883 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 28 złr. 14 ct., w pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Z c. k. sądu powiatowego.
Sokal, dnia 18 grudnia 1882.

L. 15608. (15 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1867 złr. w. a. z pn. na rzecz kasy oszczędności miasta Tarnopola odbędzie się 9 marca 1883 i 13 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika nieobjętej masy spadkowej po Beili Saphir 2 sl. Reich w Tarnopolu pod nr. 175 położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 3725 złr. 32 ct w. a.

Wadyum 500 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu,

Dla wierzycieli, którzyby po wydaniu uchwały licytacyjnej prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiego kolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem ad actum, adw. dr. Akselrada a zastępcą tegoż p. adw. dr. Wiissteina.

Tarnopol, dnia 19 grudnia 1882.

L. 6648 (44 2—3)

C k. sąd powiatowy w Monasterzyskach zawiadamia niniejszem, że w celu zaspokojenia pretensyi wekslowej Szhajego Freudmana 85 złr, w. a z pn. przedsięwziętą zostanie w dniu 12 marca i 16 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszo-sądowym gmachu, przymusowa licytacyjna publiczna sprzedaż realności w Monasterzyskach pod l. k. 94 położonej wedle dom. I. pag. 392. num. I. haer. do masy leżącej, Herscha Schechnera należącej, i realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tejże realności sądownie zestawiona w kwocie 2250 złr. w. a.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania, czyli kwota 225 złr. w. a ma być złożone w gotówce.

Resztę warunków, akt oszacowania i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Monasterzyska, 9 grudnia 1882.

L. 3319 (349 2—3)

Na zaspokojenie wierzytelności 340 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności nr. 81 w Hadynkowcach dłużnika Petra Kowalczuka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, dnia 24 stycznia 1883, dnia 21 lutego 1883 i dnia 14 marca 1883, o godzinie 9tej rano, która na trzecim terminie poniżej ceny szacunkowej kwotę 1155 złr. w. a wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc., restę warunków, akt opisania i oszacowania powziąć można w registraturze sądowej

C. k. sąd powiatowy.
Kopyczyńce, dnia 21 lipca 1882.

Licytacye.

L. 8089. (298 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego w kwocie 9914 złr. aw. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż dóbr Płowe czyli Połowe i należącego do nich osobnego ciała tabularnego „Część ad Płowe“ dom 4 9 pag. 275 n. 2 haer. obecnie karta własności B. poz. 3 na Fortunatę z Trypolskich Błażowską zapisanych, w powiecie Kamionki strumiłowej położonych, w tutejszym zabudowaniu sądowem dnia 15 lutego 1883, dnia 15 marca 1883 i dnia 12 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem, jednak tylko za lub wyżej ceny wywołania w kwocie 20.563 zł. aw.

Wadyum wynosi 2056 złr.

Dalsze warunki licytacyjne, tudzież ekstrakt tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 4tym września 1882 roku jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca albo dalsze, licytacyi lub ekstrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone, adwokata dra Heynego ze zastępstwem przez adw. dra Billeta w Złoczowie, na kuratora ustanowiono.

Złoczów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 53.677. (307 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Arnolda Wernera w kwocie 900 złr. a. w. z przyn. odbędzie się dnia 26 lutego i 2 kwietnia 1883 kazdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Feliksa Piątkowskiego i spadkobierców śp. Rozalii z Sidorowiczów Piątkowskiej, wedle dom 235 pag. 418, 419 i 420 n. 3, 4, 5 haer. należącej realności pod l. 132 ¼ lit. A. we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 7325 złr. 50 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 732 złr. 55 ct. złożoną być ma

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze przejrzeć lub odpisać wolno, że na wypadek gdyby na tych terminach realnosć ta sprzedaną nie została, termin do ułożenia warunków ułatwiających na dniu 9 kwietnia 1883 o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, na którym nie stawający wierzyciele hipoteczni za przystępujących do wniosków przez stawających poczynionych uważani będą, że nareszcie dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, t. j. po dniu 8 października 1882 rzeczowe prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr Malinowski kuratorem, a jego zastępcą adw dr Majewski mianowany został.

Lwów, dnia 30 grudnia 1882.

L. 7630 (236 2 3)

Odnośnie do tusadowego edyktu z dnia 23 marca 1882 l. 1802 ogłasza się, że na terminie 30 stycznia 1883 o 10 godzinie rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż licytacyjna realności dłużnika Iwana Hameły pod lk 784 w Jaworowie położonej, na rzecz Józefa Haberkorna pto 4 złr. w. a. z pn. pod warunkami w tusądowej uchwale z dnia 23 marca 1882 l. 1802 ustanowionemi. jednak także niżej ceny wywołania w kwocie 180 zł. w a. i za jakąkolwiek bądź cenę, oraz że wadyum na 5 prc. ceny wywołania znizone zostało.

Z c. k. sądu powiatowego

Jaworów, 20 listopada 1882.

L. 15870 (8810 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 100 złr. zpn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 27 w Małkowicach, wykazem hipotecznym l. 230 objętej i połowy ciała hipotecznego wykazem hip l. 106 w Małkowicach objętego, Tymka Pituli własnych, w dniu 31 stycznia, w dniu 6 marca i w dniu 10 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 752 złr. wyprowadzona.

Zakład wynosi 76 zł. a. w

Równocześnie ustanawiamy dla tych, którzyby po dniu 15 września 1882 prawo własności lub zastawu na tę realność nabyli, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze należycie lub wcale doręczona być nie mogła, kuratorem ad actum pana adw. dra Tarnawskiego.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy miej. deleg.

Przemyśl, 30 października 1882.

L. 28.490 (201 2—3)

C. k sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że odnośnie do uchwały z dnia 14 lipca 1882 l. 15.538 § 11 wyznacza się w sprawie c. k. uprz. austr. banku hipotecznego w Wiedniu przeciw Franciszkowi Tlachnie o 840 złr. i 1161 złr. w. w. z p. n. termin celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych do egzekucyjnej sprzedaży realności pod l. 36 dz. III w Krakowie na dzień 29 stycznia 1883 o godzinie 10 przed południem, na który się wszystkie strony interesowane z dołożeniem wzywa, iż niestawający uważani będą za przystępujących do wniosków stawających.

Kraków, 22 grudnia 1882.

L. 4475. (272 2—3)

W dniu 28 lutego 1883 o godzinie 11 rano przedsięweźmie sąd egzekucyjną sprzedaż realności l. 91 w Siankach i l. 74 w Jaworowie położonych, Wolfa Brennesa własnych, na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. zakładu kredyt. włość. 640 zł. 56 ct. a. w. z pn. pod warunkami ogłoszonemi już w nrze 167, 168 i 169 „Gazety Lwowskiej“ z tą tylko zmianą, że wadyum wynosi 5 prc. ceny wywołania i że realności te na tym terminie za jakąbądź cenę sprzedane zostaną.

C. k. sąd powiatowy

Borynia, dnia 20 listopada 1882.

L. 3407. (285 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy 936 złr i 1500 zł zpn. przeprowadzi na rzecz Joachima Schmidta w dniach 12 marca i 16 kwietnia 1883 r. każdym razem o godzinie 10tej z rana, przymusowa publiczną sprzedaż gospodarstwa włościańskiego w Słomce położonego; wykazem hipotecznym l. 8 objętego, Jana Wolfa własnego.

Cena wywołania wynosi 2911 złr. 50 ct. w. a

Zakład 292 złr.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania są w tutejszo-sądowej registraturze do przejrzenia wyłożone.

Bochnia, 23 listopada 188

L. 5946. (286 2—3)

Na zaspokojenie wierzytelności Macieja Ledwosa 273 zł. 28 ct. odbędzie się w tutejszym sądzie 16 lutego i 16 marca 1883 o 10 godzinie rano licytacyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Ignacego Protasiewicza własnej, pod l 46 w Jarosławiu na krak. przedm położonej.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania 1815 złr. w. a.

Na terminach tych połowa realności za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, wrazie niemożności sprzedania za cenę szacunkową wyznacza się termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 23go marca 1883 o 10 godz. rano.

Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

Kuratorem z miejsca pobytu nieznanych wierzycieli ustanowiono adw dra Gaberlego.

C. k. sąd powiatowy

Jarosław, 28 listopada 1882

L. 6728. (284 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 500 łr. a względnie niespłaconych rat z reszty kapitału w kwocie 258 złr. 2 ct w. a z pn. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach, mianowicie dnia 19 lutego, 19 marca i 23 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż realności dłużnika Macieja Porębskiego własnej, pod l. 74 w Drwini w powiecie Bocheńskim położonej, niestanowiącej ciała tabularnego.

Cena wywołania wynosi 2200 złr. aw.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tutejszo-sądowej registratraturze przejrzane.

Bochnia, dnia 17 listopada 1882.

L. 3364 (283 2—3)

C. k sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż w dniu 19 lutego 1883 r. o godzinie 10 z rana przeprowadzi przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa włościańskiego w Gawłowie nowym położonego, wykazem hipotecznym l. 94 objętego, Małgorzaty Grasmanowej własnego, pod warunkami przystępniejszemi, które w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć można.

Bochnia, dnia 20 listopada 1882.

L. 3362. (282 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni ogłasza, iż w dniu 19 lutego 1883 r. o godzinie 10 z rana przeprowadzi publiczną przymusową sprzedaż gospodarstwa włościanskiego w gminie Ostrów Borek położonego, wykazem hipotecznym l. 51 objętego, Szymona Dudy własnego, pod warunkami przystępniejszemi, które w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

Bochnia, dnia 22 listopada 1882.

L. 9968. (281 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko - delegowany w Złoczowie oznajmia, że na zaspokojenie pretensyi Piotra Komendy w kwocie 125 złr w a. z pn. przedsięwziętą zostanie w sądzie w dniach 10 stycznia i 13 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż ciała hipotecznego wedle wykazu hipotecznego gminy Płuhów liczba 177 karta B. pozycya 1 Karola Müllera syna Filipa własnego z tem, że na oznaczonych terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, zaś na wypadek, gdyby licytacya do skutku nie przyszła, wyznacza się celem ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 20 lutego 1883 godz. 10 rano, na który się wierzycieli zahipotekowanych wzywa.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1055 złr.

Wadyum wynosi 106 złr.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Złoczów, 30 września 1882.

L. 2204. (291 2—3)

C. k sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 20 grudnia 1882, 25 stycznia 1883 i 8 marca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 23, 24 w Stroniowicach położonych, ciała tabularnego niestanowiących Stefana Konieczkowskiego własnych, celem wydobycia wierzytelności Anny Błażkowej w kwocie 300 złr. z pn. Cena wywołania 1780 złr.

Zakład 178 złr.

Na pierwszym i drugim terminie realności te tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedane zostaną razem.

Bliższe warunki licytacyi, tudzież protokół zastawniczego opisania i ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Niżankowice, 9 czerwca 1882.

L. 1934. (290 2—3)

C. k sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w dniach 20 grudnia 1882, 25 stycznia 1883 i 8 marca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 58 w Młodowicach położonej, według wykazu hipotecznego l. 71 Anny Piecyk własnej, celem wydobycia wierzytelności Anny Oleniukowej w kwocie 115 złr.

Cena wywołania 195 złr.

Zakład 20 złr.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Niżankowice, 15 maja 1882.

L 649. (308 2—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Kołomyi ogłasza, że w drodze publicznej konkurencyi jest do nadania hurtowna sprzedaż tytoniu i znaczków stemplowych połączona z kolekturą loteryjną lwowską, wiedeńską i berneńską w Sniatynie

Hurtowna sprzedaż tytoniu zostanie na rok jeden prowizorycznie nadaną, poczem wedle wyniku sprzedaży tytoniu zostanie stale nadaną oferentowi lub też, gdyby umowa do skutku nie przyszła, hurtownia wymówioną zostanie.

Sprzedaż tytoniu konsumentom „al in grosso“ została z dniem 1go lipca 1882 r. zniesioną.

Hurtowny sprzedawca tytoniu obowiązany będzie w czasie od objęcia hurtowni do końca czerwca 1883 najdalej w 3 dniach po upływie każdego kwartału przedkładać c. k. nadzorowi straży skarbowej konsygnacyę — na sprzedany materyał tytoniowy w ubiegłym kwartale, której wiarygodnie ma być wykazanem, ile tytoniu w ubiegłym kwartale sprzedał i jaką wartość takowy wedle cen taryfowych dla sprzedawców tytoniu przedstawia.

Niedokładność w prowadzeniu stracy hurtownika i zapisków w książeczkach pobórowych drobnych trafikantów, karanem będzie w myśl § 33 ustęp. 5 lit. a przepisów dla hurtownych sprzedawców tytoniu bezzwłocznem usunięciem od prowadzenia hurtowni.

Obrót tytoniu po cenie taryfowej wynosił w r 1881 i 1882 30.770 złr. z którego na sprzedaż „à la minuta“ 1084 złr. a w znaczkach stemplowych 9803 zł. 22 ct. zatem razem . . . 10887 zł. 22 ct. przypada.

Dochód kolektur loteryjnych po 5 prc. od sta zaś od kolektury berneńskiej po 2½ prc. od sta wynosił w latach 1879|1881 w przecięciu rocznie po 242 złr. 33 ct a. w.

Zarząd skarbowy zastrzaga sobie wybór między oferentami, uwzględniając jednak najkorzystniejsze warunki dla skarbu.

Pisemne oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum, względem hurtowni 100 złr., względem kolektur loteryjnych 80 złr. razem w kwocie 180 złr. aw. można wnieść najdalej do 30go stycznia 1883 do 2giej godziny popołudniu na ręcę naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi.

Bliższe warunki mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi i w c. k. nadzorach straży skarbowej okręgu skarbowego Kołomyjskiego.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Kołomyja, 9 stycznia 1883.

L. 22270. (261 2—3)

C. k sąd powiatowy miejsko - delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiego Towarzystwa zaliczkowego w kwocie 197 złr. w a z pn. odbędzie się dnia 5 lutego, dnia 5 marca i dnia 2 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 161 i 71 w Krzyżu położonych, dłużników Józefa Nytko i Marcina Sasaka własnych

Cena wywołania 475 zł. i 740 zł. aw.

Wadyum 10 prc.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

W Tarnowie, dnia 31 grudnia 1882.

L. 7351. (315 2—3)

W dniach 2 marca, 13 kwietnia i 11 maja 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż reelności pod l wyk. hip. 20 w Reichau i pod l. wyk. hip. 17 w Sieniawce objętej, do dłużnika Józefa Kaufmana należącej, na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie na zaspokojenie sumy 250 złr. zpn. z tem dołożeniem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże, jednak nie niżej ceny 600 złr. sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 800 złr.

Wadyum 80 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

O licytacyi tej zawiadamia się wszystkich z nazwiska lub z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych, którzyby prawo zastawu na powyższej realności nabyli i tych, którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakichkolwiek powodów doręczoną być nie mogła przez ustanowionego kuratora w osobie p. Antoniego Praschla c. k notaryusza w Lubaczowie.

C. k. sąd powiatowy

Lubaczów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 7350. (314 2—3)

W dniach 2 marca, 13 kwietnia i 11 maja 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod lk. 36 w Suchejwoli *położonej*, według wyk. hip. l. 29 księgi gruntowej gminy Suchawola I część, dłużnika Jędrzeja Kuźmaka własnej, na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie na zaspokojenie zaległych 10 rat pożyczkowych każda rata po 15 złr. w. a. z pn., tudzież pozostałego resztującego kapitału w kwocie 112 złr. 8 ct. w. a. z pn. z tem, że realność ta na pierwszych 2 terminach licytacyjnych za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże jednak nie niżej sumy 450 złr. w. a. sprzedaną.

Cena szacunkowa wynosi 540 złr. aw.

Wadyum 54 złr. aw.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wykaz hip. przejrzeć można w tus. registraturze.

Do której to sprzedaży wszystkich chęć kupna mających zaprasza się i zarazem wszystkich niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli realnych, którzyby prawo zastawu na tej realności pod dniem 31 października 1882 nabyli i tych którymby uchwała licytacyę dozwalająca z jakichkolwiek pozwów doręczoną być nie mogła przez ustanowionego kuratora p. Antoniego Praschila c. k notaryusza w Lubaczowie się zawiadamia.

Lubaczów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 13312. (253 2—3)

W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się publiczna sprzedaż 3/8 części realności pod lk. 177 miasto w Stryju wedle Dom. XVII pag. 225 n. 10 haer. Leiby Scher i Racheli Scher własnych, na rzecz Süssmana Ganga pto 100 złr. aw. zpn. w 3 terminach dnia 15 lutego, 15 marca i 19go kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano. Cena wywołania wynosi 173 złr 96½ ct., zakład 18 złr. aw. Bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Stryj, dnia 17 października 1882.

L. 57133. (323 2—3)
C. k sąd krajowy podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwocie 14906 złr. 59 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 945¼ we Lwowie położonej, Ignacego Leszczyńskiego własnej, w jednym tylko terminie a mianowicie dnia 27 lutego 1883 o godzinie 10tej przed południem, na którym realność ta za jakąbądź cenę, t. j. nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 33200 złr. a. w.
Wadyum, które każdy chęć kupienia mający złożyć winien wynosi 300 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.
O tem zawiadamia się strony i wierzycieli znanych do rąk własnych, zaś tych wierzycieli, którżyby po dniu 14 lipca 1882 jako dniu wydania wyciągu tabularnego hipotekę na realności sprzedać się mającej uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała lub późniejsza w tej sprawie w czas lub wcale doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora dra Madejskiego i przez niniejszy edykt.
Lwów, dnia 5 stycznia 1883.

L. 7190. (252 2—3)
W dniu 12 marca 1883 o godz. 10 rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod lk. 288 w Rakszawie położona l. w. k. 438 objęta, Ignacego Maślanki własnej, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie w kwocie 190 złr. aw. z przyn.
Cena szacunkowa wynosi 1290 złr.
Wadyum 64 złr. 50 ct.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Łańcut, 24 października 1882.

L. 4571. (301 2—3)
Dnia 23 lutego, dnia 23 marca i dnia 27 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym egzekucyjna publiczna licytacya realności lk. 387 w Dobczycach, egzekuta Izaaka Sternlichta własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, na pokrycie pretensyi Feliksa Ludwikowskiego, cessyonaryusza Jana Stankowicza w kwocie 87 złr. 40 ct. austr. wal. z przyn.
Cena wywołania wynosi 806 złr.
Wadyum 80 złr. a. w.
Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Dobczyce, dnia 30 listopada 1882.

L. 56166. (322 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi c k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie 460 zł., 460 zł., 460 zł. i 8492 zł. 8 ct. z przyn. odbędzie się dnia 1 marca, 4 kwietnia i 10 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya realności pod l. 558 ²/₄ we Lwowie położonej, wedle Dom 50 pag. 124 i 126 n. 11 i 13 haer na imię Karola Hroboniego a względnie tegoż masy spadkowej zapisanej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 26003 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 2601 złr. złożoną być ma, że warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 20 listopada 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Małachowski kuratorem a jego zasiępcą adw. dr. Jahl mianowany został.
Lwów, dnia 3go stycznia 1883.

L. 27380. (300 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Antoniny Szczurowskiej w kwocie 2000 złr. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności Nr. 113 Dz. VI w Krakowie położonej, Pawła Sroki własnej w tutejszym c. k. sądzie w dniu 12 marca 1883 o godzinie 10tej przed południem.
Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 10098 złr.
Wadyum 500 złr.
Realność ta sprzedaną będzie za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, akt oszacowania przejrzeć i odpisać wolno w registraturze c k. sądu krajowego.
O czem obie strony, wierzycieli hipotecznych wiadomych z pobytu do rąk własnych, tych zaś którzy weszli na hipotekę tej realności po dniu 30 listopada 1882, lub którymby obecna uchwała lub późniejsze doręczone być nie mogły, do rąk kuratora adw. dra Wędrychowskiego i przez edykta zawiadamia się.
Kraków, 22 grudnia 1882.

L. 16501. (317 2—3)
Dnia 16 kwietnia, dnia 15 maja i dnia 19 czerwca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 4 w Głęboce w powiecie Samborskim położonej w sprawie c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Ignacemu Warsz pto 300 złr. w. a. z pn.
Cena szacunkowa i wywołania wynosi 600 złr.
Wadyum 60 złr.
Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.
Resztę warunków licytacytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.
Dla wierzycieli, którymby uchwała ta doręczoną być nie mogła ustanowiony został kuratorem adw. dr. Budzynowski z substytucyą adw. dra Kohna
Z c. k. sądu powiatowego m. d.
Sambor, dnia 28 grudnia 1882.

L. 11966 (302 2—3)
W sprawie Pessli Zinger w Otpinach przeciw Wincentemu Wszetkowi pto 175 zł, aw. z pn. celem ściągnięcia tej wierzytelności odbędzie się w gmachu c. k. sądu powiatowego w Gorlicach w dniu 16 lutego, 16 marca i 18 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. k 93 sub. rep. 61 w Olszynach położonego, ciała hipotecznego nie stanowiącego dłużnika Wincentego Wszotka własnego.
Gospodarstwo to na dwóch pierwszych terminach tylko za cenę szacunkową lub wyższą, zaś na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej, jednak takiej, któraby się równała wszystkim ubezpieczonym wierzytelnościom, sprzedaną będzie najwięcej ofiarującemu.
Gdyby takowe na wyznaczonych terminach nie zostało sprzedanem, natedy dla ustanowienia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się czwarty termin na dzień 17 maja 1883 o godzinie 10 rano, na który się wszystkich wierzycieli pod rygorem prawa wzywa.
Cenę szacunkową stanowi kwota 680 złr. a. w.
Wadyum kwota 68 złr. aw.
Warunki licytacyi, akt zajęcia i oszacowania są w tutejszosądowej registraturze do przejrzenia.
C. k. sąd powiatowy.
Gorlice, dnia 31 października 1882.

L 5899. (234 2—3)
W sprawie egzekucyjnej kasy pożyczkowej gmin Horodenki przeciw Janowi Rybczukowi pto 554 złr. a. w. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 271 w Horodence położonej ciała tabularnego nie stanowiącej dnia 14 lutego, 14 marca. i dn. 11 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 9 przed południem.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1275 złr.
Resztę warunków w registraturze sądowej przejrzeć można.
Z c. k. sądu powiatowego
Horodenka, dnia 20 listopada 1882.

L. 16445. (233 2—3)
C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 328 złr 15 ct. a. w. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 1317, 13 0 i 1318 w Gajach Tarnopolskich dłużnika Leona i Tacyanny Czubatych własnej dnia 7go lutego, 9 marca i 5 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 650 złr aw. wynoszącej pozbytą zostanie.
Wadyum wynosi 65 złr. a. w.
Resztę warunków powziąść można w registraturze sądowej.
Tarnopol, 18 października 1882.

L. 7160. (222 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenie pretensyi zakładu kredyt. włościańskiego w kwocie 400 złr. a względnie 366 złr. 4 ct. a. w. z pn. odbędzie się licytacya realności pod lk. 325/14 w Komarnie położonej, wedle Dom T. I p. 297 n. 1 haer. Jana i Zofii Szczeblów własnej, w jednym terminie dnia 27 lutego 1883 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym sądzie.
Cena wywołania 800 złr. a. w, wadyum 5 prc. ceny wywołania w gotówce.
Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiony kuratorem p. Włodzimierz Luszpiński, c. k. notaryusz w Komarnie.
Z c. k. sądu powiatowego
Komarno, dnia 31 października 1882.

L. 16444. (232 2—3)
C. k. sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 84 zł. 52 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. 93 w Dołżańce dłużnika Józefa Tomków własnej, dnia 7 lutego, 9 marca i 5 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 500 złr. a. w., wynoszącej pozbytą zostanie.
Wadyum wynosi 50 złr. w. a
Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.
Tarnopol, 18 października 1882.

L. 3562. (224 2—3)
W dniach 12 lutego, 10 marca i 23 kwietnia 1883 zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 40 w Borkach stanowiącę ciało tabularne.
Cena wywołania stanowi 715 złr.
Wadyum 71 złr. 50 ct.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Ulanów, dnia 25 listopada 1882.

L. 31841. (229 2—3)
Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Hillela Beera Possa przypadającej od Bogumiła Hoffa w kwocie 400 złr. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 27 lutego i dnia 29 marca 1883 o 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 2 w Kawiorach położona dłużnika Bogumiła Hoffa własnej.
Cena wywołania 1322 złr. 85 ct.
Wadyum 133 złr.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony, na termin na dzień 29 marca 1883 o godzinie 3½ popołudniu.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych, nie wiadomych jest adwokat dr. Pieniążek z substytucyą adwokata dra Schoena w Krakowie. Kraków, 28 lis topada 1882.

L. 13.523. (8502 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1000 złr. w. a. zpn. na rzecz Mojżesza Plahnera odbędzie się dnia 16 lutego i 16 marca 1883 o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Kalmana Gläsnera względnie leżącej masy spadkowej tegoż własnej, mianowicie połowy kramiku i połowy z połowy podziemnego składu bez Nr. jakoteż część realności pod nr. 66/1175 w Tarnopolu, składającej się z sklepu i podziemnego składu jak Dom 5 p. 77 n. 20 haer.
Cena wywołania poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 1035 złr 95 ct. a. w.
Wadyum 104 złr. w. a.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli, którzyby po dniu 21 października 1882 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną b ć nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dra Horowitza a zastępcą tegoż p. adw dra Mantla.
Tarnopol, dnia 14 listopada 1882.

L. 8675. (183 2—3)
C. k. sąd powiatrwy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej spadkobierców Süssia Lukaczera t. j. Feigi Lukaczer, Sary Rojzy 2 im. Lukaczer i Ciwi Cipii dwojga imion Lukaczer przeciw Michałom i Katarzynie Ucykom o zapłacenie 200 złr a. w. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego, pod l. d. 62 nową/29 starą w Bakowcach położonego wykazem hipot 89 w całości a wyk hip. 58 w połowie objętego dłużniczki Katarzyny Ucyk urodz Mossinger własnego w trzech terminach na dzień:
23 lutego
30 marca 1883
11 maja
o godzinie 10 rano każdym razem w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 1555 złr w a., poręczne 155 zł. 50 ct., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej przy trzecim terminie li tylko za taką cenę sprzedaną zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należytości rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała, że dla wierzycieli którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 28 listopada 1882 prawa zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza p. Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki w registraturze tut. sąd. przeglądnąć, zaś o stanie tubularnym w urzędzie hipotecznym a o zaległych podatkach w c k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.
C. k. sąd powiatowy
Bóbrka, 30 listopada 1882.

L. 32219. (8746 2—3)
C. k. sąd delegowany Krakowski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego 337 złr. 32 ct. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 28 lutego, 28 marca i 9 maja 1883 o 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. w. h. 44 w Czyżynach Jakóba Gędziora własnej.
Cena wywołania wynosi 600 złr.
Wadyum 60 złr.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Schoen w Krakowie.
Kraków, 21 października 1882

L. 73. (223 2—3)
Celem zaspokojenia należytości dla Bernharda Ichheisera, jako prawonabywcy Józefata Lorczaka w kwocie 480 złr. a. w. z pn odbędzie się w dniach 21 lutego i 21 marca 1883 o godzinie 10 z rana w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 315 w Krynicy położonej, Antoniego Frenzla własnej; ciała tabularnego nie stanowiącej.
Cena szacunkowa 750 złr.
Wadyum 75 złr.
Warunki licytacyjne, protokół zajęcia i oszacowania mogą być przejrzane w registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Krynica, dnia 4 stycznia 1883.

L. 3244. (8550 2—3)
W dniach 20 lutego, 28 marca i 4go maja 1883 o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya dwóch kawałków gruntu Jacka Prokudy własnych pod lk. 82 w Poburzanach położonych, nieintabulowanych celem zaspokojenia sumy 21 złr. aw. zpn. na rzecz Izaaka Orta.
Cena wywołania 185 złr. a. w.
Wadyum 10 prc.
Na pierwszych dwóch terminach grunt ten tylko za cenę szacunkową lub wyżej, zaś na trzecim także i niżej ceny szacunkowej sprzedany zostanie.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w ts. registraturze.
Z c. k. sądu powiatowego
Busk, dnia 30 października 1882.

L. 6220. (109 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Komarnie, podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 5 rat po 21 złr. 82 ct. a. w., tudzież resztującego kapitału w kwocie 333 złr. aw. zpn. od spadkobierców śp. Dmytra Oprysk się należącego odbędzie się licytacya realności pod lk. 88 w Werbizu wykazem hipotecznym l. 184/a i 2/8 części wyk. hip. l. 183 księgi gruntowej gminy Werbiza objętej na trzech terminach, a to dnia 7 lutego, 21 lutego i 7 marca 1883 każdym razem o 10 godzinie przed południem w biurach tegoż sądu
Termin do ułatwiających warunków dnia 14 marca 1883 tamże.
Cena wywołania 800 złr. aw
Wadyum 10 prc. ceny wywołania w gotówce.
Resztę waranków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisania można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem Włodzimierza Łuszpińskiego z substytucyą Jana Wierzbickiego w Komarnie.
Komarno, dnia 30 września 1882.

L 2966/6614. (80 2—3)
C k. sąd powiatowy w Krzeszowicach przedsięweźmie w biurze sądowym dnia 19 lutego i 28 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjną licytacyjną sprzedaż realności włościańskiej wyk. hip. l. 226 dla gminy Poręby objętej, ciało tabularne stanowiącej na 390 zł oszacowanej, dłużników Franciszka i Anny Faixów własnej. Wadyum wynosi 39 złr Reszta warunków w sądzie do przejrzenia.
Krzeszowice, 5 października 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 13663. (8719 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Franciszka Kabatha, że przeciw niemu Jalian Szemelowski, Antonina Kriegseisen i Emilia Szemelowska pod dniem 1 grudnia 1882 l. 13663 wnieśli pozew o intabulacyę wykreślenia ze stanu biernego realności pod l. k. 76 d 85 n. w Samborze dziel. lwowskiej położonej wpisu dom. III pag 140 n. 4 on. uwidocznionego i że dla tegoż ustanowiono kuratora ad. dra Fiternika z zastępstwem ad. dr. Ehrlicha, którym pozwany należyte środki do obrony udzielić, lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić ma, gdyż inaczej złe skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Sambor, 5 grudnia 1882.

L. 10270. (8720 2—3)

Złoczowski c. k Sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości powszechnej, że w roku 1883 ogłaszać będzie wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach „Gazeta Lwowska" „Gazeta Wiedeńska" i „Przegląd sądowy i administracyjny".

Złoczów, dnia 14 grudnia 1882

L. 21591. (8850 2—3)

C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy w Przemyślu uwiadamia Chaima Wolfa z Przemyśla, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, że ustanowionemu ad actum kuratorowi adwokakatowi dr. Dolińskiemu doręcza się wypowiedzenie urzędowe c. k. Dyrekcyi telegrafów we Lwowie z dnia 15 grudnia 1882 do l. 6636 kontraktu dostarczania impregnowanych słupów telegraficznych z 12 stycznia 1878 i 21 stycznia 1880, poleca się więc Chaimowi Wolfowi, ażeby temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielił lub innego swego zastępcę prawnego sądowi wskazał.

Przemyśl, 30 grudnia 1882.

L. 54281. (8820 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Emilii Nowosieleckiej w sprawie egzekucyjnej Józefa Standa przeciw niej o 144 złr. 100 zł. i 1200 zł. w. a. z pn. kuratorem adwokata dra Jahla z substytucyą adwokata dra Stromengera, i doręczając wyż wspomnianemu kuratorowi uchwały dla kurandki przeznaczone, wzywa ją, aby do sądu się zgłosiła i innego zastępcę podała lub też środki do swej obrony służące kuratorowi podała, gdyż inaczej szkodę wynikłą sama sobie będzie musiała przypisać.

Lwów, dnia 16 grudnia 1882.

L 2173. (8734 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wojniczu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Filipowskiego, iżby się w przeciągu jednego roku, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu, do tutejszego sądu zgłosił i oświadczenie do spadku po ojcu Jędrzeju Filipowskim w Bielczy dnia 6go marca 1881 z pozostawieniem ustnego kodycylarnego rozporządzenia zmarłym pozostałego wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Szczepanem Latochą dla niego ustanowionym.

Wojnicz, 31 lipca 1882.

L. 7939. (8469 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Buchowieckiego, że Rachmiel Stern uzyskał przeciw niemu prowizoryczną grabież pto. 305 złr., tudzież że ustanowiono dla niego na jego odpowiedzialność kuratorem Stanisława Newelicza, którema swoje środki obrony ma udzielić, gdyż inaczej szkodliwe skutki samemu sobie przypisze.

Kozowa, dnia 23 listopada 1882.

L. 1532. (8744 2—3)

Tomasza Jawina z życia i miejsca pobytu niewiadom go wzywa się, aby w celu złożenia deklaracyi do spadku po zmarłej w Przemyślu 3 marca 1877 z pozostawieniem pisemnego kodycylu matce Magdalenie 2go małż. Szpaczyńskiej, do jednego roku do tutejszego sądu zgłosił się, lub pełnomocnika ustanowił sobie, inaczej spadek przez kuratora w osobie adwokata dra Władysława Czaykowskiego ustanowionego, przyjęty, a część spadkowa aż do jego śmierci w sądzie przechowaną zostanie.

Z c. k Sądu obwodowego.

Przemyśl, 8 marca 1882.

L. 7241. (8740 2—3)

Na mocy §. 45 instrukcyi karnej z dnia 19 listopada 1873, koszta wykonania kary w przeciągu na rok 1883 obliczone w domach więziennych sądu krajowego krakowskiego, tudzież sądów obwodowych w Nowym-Sączu, Rzeszowie, Tarnowie i Wadowicach, wynoszą dziennie od osoby 27 centów, zaś w aresztach sądów powiatowych okręgu sądu krajowego krakowskiego 31 cent. okręgu sądu obwowego Nowo-sądeckiego 29 cent., okręgu sądu obwodowego Rzeszowskiego $31^1/_2$ cent., okręgu sądu obwodowego Tarnowskiego 27 cent., okręgu sądu obwodowego Wadowickiego 30 cent. dziennie od osoby.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, 19 grudnia 1882.

L. 4153. (8434 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Mikołaja Kieryczyńskiego, względnie jego niewiadomych spadkobierców, że przeciwko niemu wniósł fundusz gmin dawnego państwa kameralnego samborskiego pod dniem 24 sierpnia 1882, l. 4153 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy 52 złr. 50 ct. w. a. z pn. i że w sk tek tego ustanowiono dla niego kuratorem p. Kazimierza Kurka c. k. notaryusza w Rudkach z substytucyą pana Romualda Swiżyńskiego z Rudek.

Wzywa się tedy Mikołaja Kieryczyńskiego, aby z ustanowiony kuratorem się porozumiał, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie będzie musiał przypisać

Rudki, 30 września 1882.

L. 2372. (8568 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Maryannę Opielinę, że dnia 15 marca 1874 umarł w Błaszkowy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Kasper Niedźwiedź i wzywa się, by w przeciągu jednego roku od dnia poniżej wyrażonego, w sądzie tutejszym się zgłosiła i d klaracyę do spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa z oświadczonymi spadkobiercami, dr. Ludwikiem Midowiczem, kuratorem Maryanny Opieliny przeprowadzoną będzie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Brzostek, 20 lipca 1882.

L. 13487. (8745 2—3)

C. k. Sąd obwodowy wzywa niewiadomych właścicieli, ażeby swe prawa do niżej poszczególnionych przedmiotów mianowicie: pary klaczy chłopskich skaroguiada i jasnogniada, klaczy kasztanowatej siwej około 8 lat rasy chłopskiej, starej chłopskiej opończy, dwóch surdutów i pary butów, kożucha starego, pary butów i rzemienia, kawałka czerwonego aksamitu, siekiery, obcęgów i drobiazgów, klaczy gniadej chłopskiej, drobiazgów zleżałej skóry końskiej, siekiery, 4 koszul, tyleż gaci chłopskich, dwóch par szlej, czterech połamanych kłódek i kluczy, gotówki 19 złr. $37^1/_2$, okruchów srebra, wózka z uprzężą, dwóch klaczy chłopskich przydybanych w Podhorcach, woza, bielizny i obuwia kobiecego, warkocza, konia gniadego chłopskiego, pasa chłopskiego, łańcucha, kosy, torby, dwóch klaczy: bułanej trzyletniej, gniadej ośmletniej, konia kasztana siedmletniego, klaczy skarogniadej sześćletniej, worka pszenicy, klaczy chłopskiej, wózka chłopskiego, pary wołów, kury, względnie do uzyskanej c ny kupna w ciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego obwieszczenia licząc, wykazali, gdyż w razie przeciwnym uzyskana cena kupna do kasy rządowej oddaną zostanie.

Złoczów, dnia 12 listopada 1882.

L 2374. (8569 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Marcina Stręka, że dnia 23 października 1881 umarł w Jodłowy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia syn jego Michał Stręk, i wzywa go, by w przeciągu jednego roku od dnia poniżej wyrażonego w sądzie tutejszym się zgłosił i deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa z Piotrem Mrozem kuratorem Marcina Stręka przeprowadzoną będzie.

Z c k. Sądu powiatowego.

Brzostek, 20 lipca 1882.

L 7853. (8834 2—3)

C k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje zawiadomienie niewiadomego z miejsca pobytu Dawida Dawida, że Mojżesz Klausner w tutejszym sądzie, uchwałę z dnia 10go grudnia 1881 l. 15231 dozwalającą na intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 150 złr. z p n. w stanie biernym części realności pod nr. 50 w Dąbrowie położonej Dawida Dawida własnej na rzecz swoją uzyskał.

W celu doręczenia mu powyższej uchwały ustanawia się dla Dawida Dawida kuratora ad actum w osobie adwokata dra Gałeckiego z substytucyą adwokata dra Goldhammera, którym się zarazem powyższą i niniejszą uchwałę doręcza.

Tarnów, dnia 22 czerwca 1882.

L. 7299. (8813 2—3)

C. k Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Gadulę w sprawie galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o egzekucyjny wpis prawa zastawu dla zaległych z pożyczki 250 złr. pochodzących 5 rat po 18 złr. 75 ct. dla resztującej z 13 raty kwoty 15 zł. 34 ct z procentem i dla pozostającego kapitału 34 zł. 90 ct. z pn. na jego realności w Łazach położonej, wykazem hip. l. 24 objętej, celem doręczenia mu uchwały z dnia 18 lutego 1881 l. 12658 i następnych, dla niego kuratora ad actum w osobie adwokata dra Serafińskiego ustanowiono, któremu swe środki obrony udzielić, albo innego zastępcę obrać i sądowi donieść ma.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 20 października 1882

L 5473. (8814 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Tomasza Zająca, że w sprawie tabularnej galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie o egzekucyjny wpis prawa zastawu dla zaległych z pożyczki 300 złr. z pn pochodzących 12 rat po 22 złr. 50 ct., z obliczyć się mającym procentem dla pozostającego do spłacenia kapitału w kwocie 118 złr. 96 ct. z pn na jego realności w Gawłowi starym położonej, wykazem hipotecznym l. 22 objętej, cel m doręczenia mu w tej sprawie zapadłej uchwały z dnia 2go września 1881 l. 5152 i następnych, dla niego kuratora ad actum w osobie adwokata krajowego dra Serafińskiego ustanowiono, któremu swe środki obrony dostarczyć albo innego zastępcę obrać i sądowi donieść ma.

Bochnia, 20 wrześn a 188 .

L. 2301. [8817 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Wiśniowczyku zawiadamia niniejszym niewiadomego z miejsca pobytu Borucha Leizora dw. im. Hartmana a wrazie jego śmierci tegoż z imienia, nazwiska, życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, że celem doręczenia im uchwały z dnia 30 grudnia 1881 l. 4207 dozwalającej w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. Zakład. kred. włościańskiego przeciw Menaszemu Tille pto. 3469 zł. 39 ct. i 500 zł w. a. z pn. przymusową sprzedaż realności dłużnika pod l. k. 7/986 w Sokołowie, ustanowiono dla tegoż kuratora w osobie pana adw. dra Billeta w Złoczowie z poleceniem, aby praw swych kurandów stosownie do przepisu ustawy przestrzegał.

Wiśniowczyk, 31 października 1882

L. 9877. (8828 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia Mojżesza Ber Popper, Leibę Popper i Taubę Holder z miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim i Meschulimowi Popper wniesła Gittel de Popper Reischer pod dniem 15 grudnia 1882 l. 9877 prośbę o zaintabulowanie ją za właścicielkę realności pod nr. 281 i 469 w Tyśmienicy położonych, której do prośbie tej uchwałą z dnia 20 grudnia 1882 l. 9877 dozwolono, a gdy miejsce pobytu Mojżesza Ber Popp r, Leiby Popper i Tauby Holder nie jest wiadome, przeto tymże ustanowiono kuratora w osobie p. Kalmana Bergnera z Tyśmienicy.

Rzeczą więc Mojżesza Ber Popper, Leiby Popper i Tauby Holder jest udzielić temuż kuratorowi potrzebne do obrony wyjaśnienia lub innego zastępcę sobie obrać, gdyż skutki zaniedbania sami sobie przepisywać będą

Tyśmienica, 20 grudnia 1882.

L. 10231. (8842 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że w dniu 17 kwietnia 1879 zmarł w Białym Dunajcu Jan Joniak z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia. Gdy miejsce pobytu pozostałej wdowy Teresy Joniak jest nieznanem, przeto wzywa się Teresę Joniak, aby w przeciągu roku do tutejszego sądu się zgłosiła i deklaracyę spadkową wniosła, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa z deklarowanymi spadkobiercami i z kuratorem dla niej w osobie Szymona Joniaka ustanowionym przeprowadzoną zostanie

Nowy targ, dnia 12 grudnia 1882.

L. 52071. (8845 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Towarzystwo kredytowe ziemskie we Lwowie wniesło przeciw oświadczonej spadkobierczyni Aleksandra Romanowskiego, Antoninie z Romanowskich Czeżowskiej, która dotąd w Tużyłowie w powiecie Kałuskim mieszkała, celem wydobycia sum 1940 złr. $7^1/_2$ ct. i 13858 złr. 25 ct w. a. z pn. dnia 9 sierpnia 1882 do l. 35309 podanie o dozwolenie egzekucyjnej sekwestracyi dochodów dóbr Kulczyce I, II, III. IV, Wilczyzna, Mohyłowszczyzna i Tarabanowszczyzna.

Ponieważ uchwała, na to podanie zapadła, egzekutce pod powyższym adresem doręczoną być nie mogła, a miejsce jej pobytu teraz nie jest wiadome, c. k. sąd krajowy do zastępowania jej i na jej koszt i szkodę, tutejszego adwokata dra Moszyńskiego z zastępstwem adwokata dra Pająka mianował kuratorem i temuż kuratorowi wspomnianą uchwałę tabularną do l. 35309/82 doręczył.

Niniejszym więc edyktem wzywa się Antoninę z Romanowskich Czeżowskie, aby w należytym czasie potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała i sądowi oznajmiła, słowem stosownych prawnych środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów, dnia 2 grudnia 1882

L 10490. (8668 2—3)

Złoczowski c k. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości, że w roku 1883 ogłaszać będzie wpisy w rejestr spółek zarobkowych i gospodarczych w czasopismie „Gazeta Lwowska".

Złoczów, 16 grudnia 1882.

L. 2910. (8642 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach zawiadamia Filipa Klippel w niewiadomem miejscu w Rosyi bawiącego, że Beila Wolloch wniosła w sądzie tutejszym w dniu 18 lipca 1882 do l. 2910 w postępowaniu sprostowawczem z powodu założenia księgi gruntowej gminy Mikulińce z Konopkówką zgłoszenie prawa własności do ciała hipotecznego, jako własność Filipa Klippel w wykazie hipotecznym l. 295 zaintabulowanego, ż w skutek tego zgłoszenia niobecnego Filipa Klippel, Jana Berg z Konopkówki kuratorem ustanawia się i do rozprawy ustnej w myśl § 8 ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 dz. pr p. termin na dzień 22 lutego 1883 godzinę 9tą z rana się ustanawia, na który się Filipa Klippel do rąk kuratora i przez edykt niniejszy zawzywa.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Mikulińce, dnia 30 lipca 1882.

L. 52346. (8653 2—3)

C k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 27 listopada 1882 do l. 52.346 wniosła Katarzyna z Grabowskich Puczko przeciw nieznanym z miejsca pobytu dzieciom Stanisława Palicy, prawdopodobnie po imieniu Michał Franciszek i Magdalena się nazywającym, a w razie ich śmierci przeciw tymże z imienia nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, pozew o wykreślenie jak dom. 11 p. 544 n. 2 on. na rzecz dzieci Stanisława Palicy zahipotekowanej sumy 300 zł. pol. ze stanu biernego realności pod l. $147^3/_4$ we Lwowie, na który to pozew, wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, został dla nich adt. dr. Bliziński kuratorem, a tegoż zastępcą adt. dr. Dulęba mianowany.

Wzywa się zatem pozwanych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 9 grudnia 1882.

L. 21214 (8612 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. del. w Tarnowie zawiadamia, że 14 czerwca 1855 zmarła w Pogórskiej woli bez rozporządzenia ostatniej woli Marya Korusowa i wzywa Katarzynę Kuklową jako córkę, by się w przeciągu roku do tego spadku deklarowała, inaczej spadek z jej kuratorem Wojciechem Walem i zgłaszającymi się dziedzicami będzie przeprowadzonym.

Tarnów, dnia 23 listopada 1882.

L. 13574. (8789 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Herscha Kohna, że uchwałę z dnia 15go czerwca 1882 l. 3488, którą na zaintabulowanie prawa własności do części realności nr. 24 w Tarnowie na rzecz Sary Bernstein zezwolono, dla niego przeznaczoną, doręczono adw. drowi Ringelheimowi jako kuratorowi jego. Zaleca mu zarazem, ażeby informacyi w tym względzie celem wniesienia środków prawnych kuratorowi udzielił lub takowe sam wniósł, gdyż skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

W Tarnowie, dnia 9 listopada 1882.

L. 2528 (8672 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grybowie ogłasza, że Alexy Werchacz, właściciel gospodarstwa gruntowego we Florynce, wydalił się w r. 1851 z Florynki do Węgier i dotąd nie powrócił. Wzywa się przeto wszystkich, którzyby wiadomość o jego życiu lub śmierci mieli aby o tem sądowi lub kuratorowi Ilkowi Tatuśkowi we Florynce w przeciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej leżą donieśli, gdyż po upływie tego terminu do przystąpi do uznania Alexego Werchacza za zmarłego.

Grybów, 30 sierpnia 1882

L. 5771. (8649 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu nieznanych Michała Mogielnickiego i Jana Sawickiego, iż na żądanie Zygmunta Dzierzanowskiego dozwolonem zostało wykreślenie z stanu biernego realności pod nk 35/534 w Zbarażu intabulacyi kontraktu dzierżawnego między Michałem Mogielnickim a Janem Sawickim o realność pod nr. 652 w Zbarażu, na dniu 23 sierpnia 1817 zawartego, i że dotycząca uchwała zostaje dla pomienionych do rąk równocześnie ustanowionego kuratora p. Juliusza Opolskiego z Zbaraża doręczoną.

C. k. Sąd powiatowy.

Zbaraż, 15 grudnia 1882.

L. 14987. (8686 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem, że pod dniem 2go grudnia 1882 l. 14.987 Mojżesz Kimmelman i Izak Kimmelman przeciw Annie Hickl lub spadkobiercom tejże z życia i miejsca pobytu nieznanym pozew o zaintabulowanie wykreślenia zapłaconej częściowej kwoty 1100 złr. m. k. z pn. w stanie biernym dóbr Wolica z przyległościami wnieśli.

Gdy miejsce pobytu pozwanej sądowi nie jest znanem, ustanowiono na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie p. adwokata Świejkowskiego z zastępstwem adw. dr. Glogiera, z którym ta sprawa według przepisów postępowania sądowego przeprowadzoną zostanie, jeżeli pozwany sam do sądu się nie zgłosi, ani też innego pełnomocnika sądowi nie wskaże.

Tarnopol, dnia 5 grudnia 1882

L. 13662. (8718 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Franciszka Kabatha, że przeciw niemu Julian Szemelowski, Antonina Kriegseisen i Emilia Szemelowska pod dniem 1go grudnia 1882 l. 13662 wnieśli pozew o intabulacyę wykreślenia ze stanu biernego realności pod l. k. 76 st. 85 n. w Samborze dziel. lwowskiej położonej, praw z kontraktu dzierżawy dom. III pag. 140 n. 3 on. zabezpieczonych i że dla tegoż ustanowionym został kuratorem adw. dr. Fiternik z zastępstwem adw. dra Ehrlicha, którym pozwany należyte środki do obrony udzielić lub innego zastępcę z powiadomieniem sądu ustanowić ma, gdyż inaczej złe skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Sambor, 5 grudnia 1882.

L. 4098 (8769 2—3)

Niewiadomych spadkobierców zmarłej w roku 1880 Anny Kondrat z Pczan wzywa się, by w przeciągu roku oświadczyli się w sądzie do spadku pozostałego, gdyż inaczej takowy przyznany zostanie tym, którzy się zgłoszą a w braku zgłoszenia się, zajęty zostanie na rzecz skarbu państwa.

C. k. Sąd powiatowy.

Żydaczów, 30 listopada.

L 6563. (8713 2—3)

Sąd obwodowy ustanowił dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Emilii Tworzydło, celem doręczenia uchwały z dnia 9 września 1882 l. 5029 dozwalającej na intabulacyę Towarzystwa ochrony własności ziemskiej zarejestrowanego stowarzyszenia z ograniczoną odpowiedzialnością w Limanowy właścicielem 4/6 części połowy dóbr Makowice i zaintabulowania wykreślenia sum 400, 400, 400 złr. w. a. na takowych intabulowanych, kuratora ad actum w osobie p. adw. dr. Schornsteina w Nowym Sączu.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 2 grudnia 1882.

L. 1639. (8741 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że ma w przechowaniu z różnych spraw karnych pochodzące rzeczy i kwoty pieniężne podejrzanym osobom odebrane: sznur korali z krzyżykiem około 23 zł. w. a. warty, Maryi Wołczak w Jarosławiu 18go września 1880 odebrany; kwotę 28 złr 1 ct. uzyskaną z sprzedaży karogniadego konia, Iwanowi Kulińskiemu w Hruszatycach 1go października 1880 odebranego; kwotę 3 zł. 50 ct. uzyskaną z sprzedaży strzelby, butów, noży i innych drobiazgowych rzeczy z niewiadomych spraw karnych pozostałych; kwotę 3 złr. 59 ct. uzyskaną z sprzedaży płachta, butów i innych popsutych rzeczy z niewiadomych spraw.

Wzywa się zatem niewiadomych właścicieli tych rzeczy, względnie pieniędzy, by swe prawa własności do roku od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tutejszym sądzie zgłosili, inaczej po upływie tego terminu rzeczy sprzedane i wszystkie uzyskane pieniądze do kasy rządowej w Przemyślu na rzecz skarbu państwa odesłane zostaną.

Przemyśl, 16 grudnia 1882.

L. 7298 (273 2—3)

Sąd obwodowy wzywa posiadaczy na imię Józefa Ameisena wystawionych książeczek kasy oszczędności w Nowym Sączu:

Nr. 1218 na 1500 złr.
„ 1364 „ 2000 „
„ 1734 „ 1500 „ i
„ 1258 „ 2000 „ w. a.

aby się w przeciągu sześciu miesięcy od dnia trzeciego zamieszczenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej bieżących, prawami swojemi do tych książeczek kasy oszczędności przed sądem obwodowym w N. Sączu wykazali, ile że inaczej po bezskutecznym upływie tego terminu takowe na żądanie Józefa Ameisena amortyzowane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 30 grudnia 1882.

L. 50390. (68 2-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni, że Michał Russocki właściciel dóbr Berdechów z przyległościami przeciw spadkobiercom śp. Edwarda Szumańskiego p. Ludwikowi Karolowi Piotrowi 3im Szumańskiemu, do spadku powołanej z życia i miejsca pobytu niewiadomej, Edwardzie Stanisławie 2im Szumańskiej o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 500 złr. w. a z pn. wedle Dom. 452 p. 111 n. 14 on. w stanie biernym dóbr Berdechow i dom. 452 p 31 n. 13 on w stanie biernym Berdikau na rzecz Edwarda Szumańskiego zaintabulowanego, pod dniem 16go listopada 1882 l. 50390 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił.

Wskutek czego pozew ten uchwałą z dnia 2 grudnia 1882 l. 50390 celem wniesienia obrony w przeciągu 90 dni do pisemnego postępowania dekretowano. Ponieważ miejsce pobytu współpozwanej Edwardy Stanisławy Szumańskiej nie jest wiadome a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na jej koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Krzyżanowskiego z zastępstwem adwokata dr. Dulęby kuratorem mianował z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się współpozwaną, aby w należytym czasie osobiście stanęła lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała, sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów, dnia 2 grudnia 1882.

L. 4140. (292 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Radomyślu ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Karola Przewoźniczka z Przecławia w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw niemu o 250 złr z pn. kuratora w osobie Nikodema Marcinkiewicza z Przecławia, któremu rezolucyę tabularną z dnia 19 października 1881 l. 4223 doręcza się i z którym niniejsza sprawa wedle galic. ustawy sądowej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym wzywa się więc Karola Przewoźniczka, ażeby potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił słowem stosowne do obrony środki użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 8 listopada 1882.

L. 627. (270 2—3)

C k. Izba notaryalna w Krakowie wzywa niniejszem strony interesowane, mające jakiekolwiek do Tytusa Bujnowskiego, byłego zastępcy c. k. notaryusza dr. Stanisława Madeyskiego w Brzesku, a poprzednio zastępcy c. k. notaryusza w Zaleszczykach, z tytułu urzędowania jego, pretensye, aby takowe w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od ostatniego zamieszczenia niniejszego wezwania w „Gazecie Lwowskiej“, do Izby notaryalnej w Krakowie na piśmie zgłosiły, gdyż po upływie tego terminu dewinkulacya złożonej przez Tytusa Bujnowskiego kaucyi i zwrot takowej właścicielowi nastąpi.

Kraków, dnia 30 grudnia 1882.

L. 8282. (259 2—3)

Nuchimowi Weinnowi zaginął weksel będący jego własnością, z daty Rymanów dnia 1 maja 1882 na sumę 100 złr. opiewający, akceptowany przez Mechli Majerowicza i Reizli Majerowicz z Posady górnej płatny za dwa miesiące od daty wystawienia na własne zlecenie, podpisanego na tymże wekslu jako wystawcy, Nuchima Weina. Akceptanci nieumiejący pisać podpisali weksel przez położenie własnoręcznego znaku krzyża, a imiona ich i nazwiska wypisał Joel Barth jako świadek i to w obecności p. Zygmunta Groblewskiego zastępcy notaryusza w Rymanowie, który na podstawie protokołu legalizacyjnego z daty Rymanów 1go maja 1882 L. R. 2773 podpisy akceptantów zawierzytelnił i weksel powyższy klauzulą legalizacyi na stemplu 75 ct. w. a. zaopatrzył.

C. k. Sąd obwodowy wzywa posiadacza tego wekslu, aby w dniach 45, licząc od trzeciego umieszczenia w dzienniku urzędowym tego ogłoszenia weksel ten sądowi przedłożył, bowiem w razie przeciwnym weksel ten za umorzony uznany zostanie.

Przemyśl, 2 sierpnia 1882.

L. 1606. (247 2—3)

C. k. Sąd powiatowy Tyśmienica podaje do wiadomości, że ts. uchwałą z dnia 24 lipca 1879 l. 3214 polecono tabuli miejscowej, ażeby po zaingrossowaniu kontraktu kupna i sprzedaży z daty Tyśmienica dnia 21 grudnia 1818 i z dnia 12 czerwca 1847 jako też konsensu ekstabulacyjnego z dnia 11 czerwca 1861 najpierw Leiby Pepis, następnie Schulima Majera Friester jako właścicieli realności pod nk. 22c|237 ut d. 1 pag. 48 n. 1 haer w Tyśmienicy na imię Antoniego Jakubowicza zapisanej, zaintabulowała oraz ciężącą na tej realności pretensyę Tauby Triester we wysokości 152 ₰ jakoteż jej prawa dożywocia w zupełności wykreśliła i wyekstabulowała.

W obec jednak nastąpionej w międzyczasie śmierci Chaima Leib Pepis i Tauby Friester oraz niewiadomego miejsca pobytu Antoniego Jakubowicza, ustanawia się kuratora w osobie Kałmana Bergnera w Tyśmienicy.

Rzeczą zatem proszącego Szulima Majer Triester udzielić temuż potrzebnych wyjaśnień lub innego obrać zastępcę, gdyż w przeciwnym razie skutki sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Tyśmienica, 30 maja 1882.

L. 3415. (207 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach wzywa Kazimierza Madydę do spadku po Wojciechu Madyda dnia 15 lutego 1881 w Czułowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym powołanego, aby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w tutejszym sądzie się zgłosił i deklaracyę do tego spadku złożył, w razie przeciwnym bowiem pertraktacya z spadkobiercami już zgłoszonymi i z kuratorem dla niego w osobie Jana Szewczyka ustanowionym przeprowadzoną będzie.

Liszki, dnia 15 grudnia 1882.

L. 5890. (138 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie powołuje nieobecne: Annę, Krystynę i Ewę Handiak, aby do jednego roku zgłosiły się do spadku po beztestamentarnie w Woli wyżnej 23 listopada 1881 zmarłym Semanie Handiaku, w przeciwnym albowiem razie, postępowanie spadkowe z kuratorem Onufrem Handiakiem przeprowadzone będzie.

C. k. Sąd powiatowy

Rymanów 2 grudnia 1882.

L. 6157. (136 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy wzywa nieobecną Nechemię Weniraub aby w przeciągu jednego roku od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej do spadku, swego w Germakówce w dniu 20 stycznia 1876, bez ostatniej woli rozporządzenia zmarłego ojca Simona Leib Mindes się zgłosiła, gdyż inaczej spadek ten ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Mosesem Mindes przeprowadzonym zostanie.

Mielnica, 12 grudnia 1882.

L. 4795. (40 2 3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowy wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Anielę Wawrzykowską, aby się do spadku Maryanny Brudniewicz, zmarłej w Radgoszczy 3 listopada 1877 z pozostawieniem kodycylu w ciągu jednego roku zgłosiła, gdyż po upływie tego czasu spadek z ustanowionym dla niej kuratorem Wojciechem Schünzlem per traktowanym zostanie

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 17 czerwca 1882.

L. 49094. (67 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Stanisława Pogonowskiego i Ludwikę z Głębockich Dzianottowej, że wskutek prośby Mi haliny Dziannottowej de praes 9 listopada 1882 l. 49094 o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Olszany i Wolicy prawa zastawu dla sum 695 duk. 8870 złr. 33 1/4 ct. i 2847 złr. 9 1/2 ct wal. wiedeńskiej z pn dla nich kurator w osobie adw. dra Pająka zaś zastępca kuratora w osobie adw. dra Goreckiego ustanowionym został, wzywając ich oraz by swych praw należycie przestrzegali gdyż w przeciwnym razie wszelkie ztąd wyniknąć mogące skutki szkodliwe, sobie przypisać będą winni.

Lwów, dnia 25 listopada 1882.

L 14435. (13 2 3)

C. k Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wilhelma Gazdę, że na podanie A. Haase uchwałą z dnia 21 września 1882 l. 10103 przymusowa publiczna sprzedaż ruchomości pozwanego Wilhelma Gazdy celem zaspokojenia ilości 131 złr. 55 ct. w. a. dozwoloną została.

W celu doręczenia powyższej uchwały ustanawia się kuratora ad actum w osobie adw. dra Gałeckiego z substytucyą adw. dra Malawskiego, któremu się zarazem powyższą uchwałę doręcza.

Tarnów, dnia 16 listopada 1882.

L 5567 (237 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łopatynie ogłasza niniejszem, iż na dniu 11 września 1877 umarł w Bordulakach właściciel części realności Iwan Bordulak bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu powołanego do spadkobierstwa brata jego Hrycia Bordulaka nie jest wiadomem, wzywa się tegoż, aby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego w sądzie tutejszym zgłosił i deklaracyę swoją wniósł inaczej bowiem rozprawa spadkowa z spadkobiercami zgłaszającymi się i z ustanowionym dla niego kuratorem Hryciem Bordulakiem naczelnikiem gminy w Bordulakach zostanie przeprowadzoną.

Łopatyn, dnia 20 grudnia 1882.

L. 6916. (238 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Medenicach wzywa niewiodomą z miejsca pobytu Annę Bojko aby do spadku po Michale Bojko, zmarłym w Dobrowlanach 13 marca 1853 bez testamentu, w przeciągu roku w tymże sądzie oświadczenie oddała, inaczej spadek ten z zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Maksymem Zacharyą przeprowadzony będzie.

Medenice, 28 listopada 1882.

L. 6918. (226 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem Jana Jakubowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego a w razie jego śmierci, jego spadkobierców z nazwiska imienia i miejsca pobytu niewiadomych, dalej leżącą masę spadkową tegoż żony Anny z Domaradzkich Jakubowskiej a ewentualnie jej spadkobierców z nazwiska imienia i miejsca pobytu niewiadomych, wreszcie małżonków Wincentego i Anielę Nartowskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych a w razie ich śmierci, ich spadkobierców z nazwiska imienia i miejsca pobytu niewiadowych że przeciw nim wniósł Władysław Wojnarowski w dniu 24 listopada 1882 do l. 6918/c w tutejszym sądzie pozew o wykreślenie dożywocia [illegible] gruntu i ogrodu z trzema poddanymi, [illegible] z obciążającem takowe prawem dzierżawnem z karty ciężarów dóbr Żarnów, w załatwieniu którego termin do wniesienia pisemnej obrony w dniach 90 wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanych względnie ich spadkobierców nie jest wiadome, przeto ustanowiono dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tutejszego adwokata dra Koppla z substytucyą adwokata dra Bindera.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanych aby w oznaczonym wyżej czasie albo sami obronę wnieśli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i o tem tutejszemu sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony srodków użyli, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, 7 grudnia 1882.

L. 4504. (318 2—3)

C. k. Sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, iż Henryk Brechner wniósł pozew przeciw Józefowi Bednarzowi z miejsca pobytu niewiadomemu i Barbarze Bednarzowej o 75 zł. 6 zł. 37 ct. 7 zł. 93 ct. 35 ct. na który termin do rozprawy sumarycznej na 9 lutego 1883 o godzinie 10 z rana wyznaczony i kuratorem Józef Biegoń wójt z Kameszni y dla tego Józefa Bednarza ustanowiony został.

Wzywa się przeto Józefa Bednarza ażeby wcześnie przed terminem w tutejszym sądzie lub u kuratora należyte oświadczenie złożył, lub na terminie sam stanął, gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Milówka, 28 grudnia 1882.

L. 99/pr (316 2—3)

Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego mianował na mocy § 301 proc kar. dla pierwszej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych, w roku bieżącym przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, Prezydenta sądu tegoż Luciliana Kryniekiego Przewodniczącym a c. k. radców sądów krajowych Karola Willaume, Emila Nemethy, Karola Porschinskiego, Józefa Lacek, Kajetana Kopacz i Antoniego Reinwarth zastępcami Przewodniczącego sądu przysięgłych.

Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się w dniu 5 marca 1883 o godz. 9 przed poł.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 13 stycznia 1883.

L. 6853. (383 1—3)

Do sądu tutejszego wnieśli pod d. 5 listopada 1882 l. 6853 Klemens i Antonina Turkowie skargę przeciw masie spadkowej śp. Józefa Szymskiego a względnie pko. tegoż domniemanym spadkobiercom i legataryuszom Julii Małkowej i Elżbiecie Małkowej wskutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 15 lutego 1883 r. o godz. 9 rano w tut. sądzie wyznaczonym został.

Gdy sądowi miejsce pobytu Julii Małkowej i Elżbiety Małkowej nie jest wiadomem, przeto ustanowiono dla nich kuratora w osobie p. Jakóba Popiełka z Wieliczki, z którym rozprawa przeprowadzoną zostanie. Pozwani winni są zatem na wyznaczonym terminie, albo stawić się osobiście, albo przez ustanowionego pełnomocnika albo też udzielić środków dowodowych jakie posiadają, celem odparcia skargi ustanowionemu kuratorowi. C. k. sąd powiatowy

Wieliczka, dnia 22 listopada 1882.

L. 54467. (240 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Salamon i Lea małżonkowie Hissowie przeciw Moszkowi Dąber recte Domber i Felicyanowi Korytowskiemu z życia i miejsca pobytu nieznanym, tudzież tychże z życia, nazwiska i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom o uznanie sumy 645 złp. z pn. za umorzoną i wykreślenie jej ze stanu biernego realności l. $44^{3}/_{4}$ we Lwowie pod dniem 11 grudnia 1882 do l. 54467/82 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, wskutek czego do wniesienia pisemnej obrony termin 90 dniowy wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu obydwóch pozwanych i tychże spadkobierców jest nieznanem, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania Moszka Dąbera i tegoż niewiadomych spadkobierców tutejszego adwokata dra Roberta Czaykowskiego ze substytucyą adwokata dra Małachowskiego, zaś dla Felicyana Korytowskiego i tegoż spadkobierców tutejszego adwokata dra Gajewskiego ze subtytucyą adwokata dra Blizińskiego kuratorami mianował, z którymi niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 16 grudnia 1882.

L. 6667. (8715 1—3)

Sąd obwodowy prostuje edykt z dnia 2 września 1882, l. 4926 zamieszczony w numerach 220, 221, 223 Gazety Lwowskiej, że Józef, a nie Józefa, jest w takowym mniemanym.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, dnia 30 listopada 1882.

L 607. (288 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niżankowicach uwiadamia niniejszem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Annę Jaremę że w dniu 27 marca 1881 umarł w Podmojścach Dmytro Jarema z pozostawieniem spadku kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia, do którego ona na podstawie ustawniczego porządku dziedziczenia konkuruje i wzywa ją by w przeciągu roku od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" w tutejszym sądzie do przyjęcia tego spadku się oświadczyła, inaczej bowiem spadek ten z oświadczonymi spadkobiercami i z jej kuratorem Michałem Saganem pertraktowany będzie.

Niżankowice, 30 marca 1882.

L. 24447. (8552 3—3)

C. k sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Antonine Knollową, że ustanowił na koszt jej i niebezpieczeństwo dla niej w sprawie Towarzystwa Zaliczkowego Krakowskiego przeciw Antoninie Knollowej pto 175 zł. ex majori 225 zł. kuratorem ad actum adw. dra Schöna z substytucyą dra Władysława Wilkosza.

Kraków, 3 listopada 1882.

L. 51050. (8601)

Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że przy firmie: „Towarzystwo galicyjskie wyrobu cegieł maszynowych i przedsiębiorstwa budowli we Lwowie" dnia 19 listopada 1882 uwidoczniono:

1) że Towarzystwo galicyjskie wyrobu cegieł maszynowych i przedsiębiorstwa budowli rozwiązanem zostało i znajduje się w stanie likwidacyi;

2) że czynność likwidacyjną poruczono wydziałowi likwidacyjnemu, w którego skład wchodzą: c. k. uprzyw. galic. akc. Bank hipoteczny, Kazimierz Tchórznicki i dr. Filipp Zuker;

3) że firmę likwidacyjną Towarzystwa podpisywać będzie wspólnie dwóch członków wydziału likwidacyjnego w ten sposób, że swe podpisy umieszczą poniżej firmy Towarzystwa galicyjskiego wyrobu cegieł maszynowych i przedsiębiorstwa budowli z dodatkiem:" w likwidacyi" stampilią wyciśniętej albo przez kogokolwiek wypisanej;

4) że c. k uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny podpisywać będzie firmę likwidującego Towarzystwa jeden z dyrektorów tegoż Banku, a mianowicie: Robert Hefern, albo Maurycy Lazarus, albo też Władysław Rieger.

Lwów, dnia 2go grudnia 1882.

L. 9713. (8474)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, iż firma handlowa: „Samson Stein, handel towarów łokciowych w Kossowie" w rejestrze firm pojedynczych wykreśloną została, natomiast wpisano do rejestru handlowego dla firm spółkowych firmę: „Samson i Abraham Stein, handel towarów łokciowych w Kossowie".

Spółka ta jest jawna, zawiązaną została dnia 1 września 1882, na czas trzech lat ze siedzibą w Kossowie, do zastępywania i podpisywania firmy opiewejącej „Samson & Abraham Stein" uprawniony jest każdy z dwóch powyższych jawnych spólników.

Kołomyja, 14 września 1882.

L. 7984. (8754 2—3)

Powiadamia się Jakóba Hejnara z Krosna, niewiadomego z miejsca pobytu, iż przeciw niemu wniosło Towarzystwo Zaliczkowe w Krośnie prośbę egzekucyjną ze skryptu notaryalnie sporządzonego z daty Krosno 22 stycznia 1879 l. r. 4750 na 200 zł. w. a. celem wydobycia resztującej kwoty 56 zł. w. a. z pn. i że wydana tu sąd. uchwałą z 12 listopada 1880 l. 6952, proszony I i II stopień egzekucyi pozwolono, tę uchwałę doręcza się panu Sabinowi Lewińskiemu w Krośnie, którego ustanawia się kuratorem nieobecnego i z miejsca pobytu nieznanego Jakóba Hejnara, którego zawiadamiając niniejszym edyktem wzywa się, aby środki obrony udzielił kuratorowi, lub swe miejsce zamieszkania podał, albo innego obrońcę sobie postanowił, ile inaczej skutki zaniedbania sobie przypisać winien będzie.

C. k sąd powiatowy

Krosno, 8 listopada 1882.

Upadłości.

L. 911. (342 2—3)

C. k sąd krajowy w Krakowie na zasadzie §. 62 ordynacyi konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Izaaka Lacka i Arona Rothberga a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach w których ordyn. konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana sekretarza Rady sądu krajowego Trzmiela, tymczasowym zarządcą masy pana adw. Dr. Leszko z substytucyą pana adw. Dr. Schoena.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 29 stycznia 1883, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli

C. k. sad krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 1 marca 1883 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili a na terminie na dzień 12 marca 1883 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem co do układów z wierzycielami.

Kraków, dnia 13 stycznia 1883.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. ...ińskiego ... dom Werna